

מועצה מקומית אלפי מנשה

פרוטוקול ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 44

מיום ב', ט"ז בטבת תשפ"ב, 20.12.2021

		<u>משתתפים:</u>
ראש המועצה	שי רוזנצוויג	
סגנית ומ"מ ראש המועצה	עו"ד שירי זיידמן	
סגנית ראש המועצה	עו"ד שלומית ארצי	
חבר מועצה	אייל רוזנפלד	
חברת מועצה	רחל שטיינר	
חברת מועצה	אורית שגיא	
חבר מועצה	אלרן אהרוני	
חברת מועצה	דליה נחום-לוי	
		<u>נוכחים:</u>
מנכ"לית המועצה	אודליה גוטל	
גזבר המועצה	אילן דולב	
יועצת משפטית	עו"ד גיתית שרמן	
מבקרת העירייה	חני בריקמן	
		<u>חסרים:</u>
חבר מועצה	משה אופיר	

ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 44 – 20.12.21

על סדר היום:

1. אישור תקציב המועצה לשנת 2022.
2. עדכון תקציב המועצה לשנת 2021.

שי רוזנצוויג: אנחנו בלייב. אבקשכם להתנהג בהתאם. אפשר להתחיל את ההקלטה. ערב טוב. התכנסנו לישיבה

של המועצה שלא מן המניין מס' 44. הפעם בנושא תקציב. משתתפים: אנוכי. נמצאים איתנו עו"ד שירי זיידמן, סגנית ראש המועצה; עו"ד שלומית ארצי, סגנית ראש המועצה; רחל שטיינר; דליה נחום לוי; אורית שגיא; אלרן אהרוני. משה אופיר כרגע לא נוכח ואייל אמור להגיע עוד מעט. כמו כן נוכחים איתנו אודליה, מנכ"לית; אילן דולב, הגזבר; עו"ד גיתית שרמן, היועמ"שת, וחני, מבקרת המועצה והממונה על תלונות הציבור. זו פעם ראשונה שלך באישור תקציב?

חני בריקמן: באישור תקציב? כן.

1. אישור תקציב המועצה לשנת 2022.

2. עדכון תקציב המועצה לשנת 2021.

תתחדשי. אנחנו נתחיל בסדר יום שלנו על אישור תקציב המועצה לשנת 2022, ואחרי זה או תוך כדי, יש לנו גם עדכון תקציב 2021, כמו שסיימנו אותה. הבא ניגש לעניין עצמו. שימו מסיכות, קחו קצת מרחק. גירעון שוטף, ופה אני מתחיל, בבואנו לתקציב 2022, הגירעון השוטף בתקציב שלנו בשנת 2020, בעצם היינו מאוזנים. הגענו לשנת 2021, אנחנו מאוזנים. אנחנו יכולים לראות על ציר הזמן בעצם את הגירעון השוטף בתקציב הרגיל שלנו משנת 2013. לראות שמאז שהתחלנו את תפקידנו בשליחות הציבורית שלנו, הגרף נמצא בירידה. וכאמור, בשנתיים האחרונות, את 2020, את 2021 אנחנו מסיימים באיזון, אולי אפילו בעודף מאוד קטן. שזו הבשורה הראשונה הטובה. זה אומר שמהו נעשה פה נכון.

שי רוזנצוויג:

זה כולל את כל מה שהגיע מתוכנית ההבראה?
כמובן.

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא: זאת אומרת גם את ה-9 מיליון של המענק שהוא נקודתי לשנים האלה.

שי רוזנצוויג: ודאי. הגירעון המצטבר שאנחנו קיבלנו כולנו כשאנחנו נכנסנו לתפקיד עמד על מעל 20 מיליון ש"ח גירעון מצטבר. ואנחנו הצלחנו במהלך תוכנית ההבראה להוריד אותו לסף של 5 מיליון. אני חושב שזו הבשורה הבאמת גדולה. כי להיות מאוזן, למרות שאף פעם, לא חושב שבהיסטוריה של היישוב, יתקנו אותי פה זקני השבט, אני לא חושב שבהיסטוריה של היישוב היו פה שנתיים רצוף מאוזן, שזה דבר אחד. אבל להוריד בכזה זמן קצר מ-20 מיליון ש"ח, מעל 20 מיליון ש"ח, ל-5 מיליון ש"ח לחובות ספקים, אני חושב שזו הבשורה השנייה והמשמחת. בשורה שלישית,

אורית שגיא: רגע, שנייה שי, סליחה. אתה יכול רגע לחזור? אתה מראה כאן רק את חובות ספקים או מה?

שי רוזנצוויג: לא, זה גירעון מצטבר. הוא מורכב ברובו מחובות ספקים.

אורית שגיא: אבל השאלה רק לגבי חובות ספקים, איפה זה עומד מול ההלוואות?

שי רוזנצוויג: באתי בדיוק, את רואה שעשיתי ככה ואמרת לי לחזור אחורה? איך אני? אוקיי, אז אנחנו רוצים להראות את חובות הספקים שעמדו על מעל 20 מיליון ש"ח בתחילת 2019. היום, אוטוטו לפני סיום תוכנית ההבראה, אפשר להגיד כבר סיום, אנחנו נמצאים על רף מאוד נמוך של בין 5 ל-6 מיליון ש"ח. עדיין, צריך לשלם את הכסף הזה, הוא לא ישולם מעצמו. אבל בזמן מאוד קצר העול הזה שישב פה על הכתפיים שלנו, ובעצם העמיד את הקיום של המועצה הזאת בסיכון, חברת מים, מקורות, ניקיון, בתי ספר ומי לא ופה הצלחנו ממש להוריד את זה למינימום. משהו שלא היה פה, אני חושב, אם לוקחים עשור אחורה. בהלוואות, אלפי מנשה תמיד חיה במילוות. אז אפשר לראות שיש שנים יותר טובות, שנים פחות טובות.

אורית שגיא: כמה זה עלה?
שי רוזנצוויג: עלינו ל-13 מיליון ₪.
אורית שגיא: מכמה?
אלרן אהרוני: 50%.
שי רוזנצוויג: עלינו מ? למה? היינו על 9 מיליון. עלינו ל-13. בסדר? עלינו מ-9 ל-13. חלק מתוכנית ההבראה בעצם. אנחנו ידענו, יכולנו לצייר את התמונה הזאת, את הגרף הזה, פחות או יותר יכולנו לצייר אותו כבר לפני שנתיים. כי ידענו אותו. הוא חלק מתוכנית ההבראה. וגם אגב את הגרף הזה יכולנו לצייר. זה חלק מתוכנית ההבראה. אלה גרפים שידענו אותם. לא על הפיפס, אבל את המגמה בוודאי ובוודאי. זו הבשורה השלישית, שאחוז הגירעון המצטבר, שזה בעצם הנתון המעניין, אלפי מנשה הרבה מאוד שנים, אחוז הגירעון המצטבר מתוך התקציב הרגיל והבלתי רגיל היה דו ספרתי גבוה. 20%, 30%. כמעט 40% גירעון, שאלו מספרים של לסגור את הבסטה. מה שאנחנו בעצם עשינו פה, בכמעט שלוש שנים האחרונות, הצלחנו להוריד את האחוז הזה בצורה תלולה ויפה, ואנחנו עומדים על 8%. זה מה שאנחנו עומדים היום. התחלנו ב-35, הגענו ל-8. וזה בעצם החיזוק, על זה מסתכל משרד הפנים. משרד הפנים, כשהוא מודד אותך והוא בודק את הרשות כמה היא עובדת נכון, זה בסוף המספר שמעניין אותו. האחוז של הגירעון המצטבר מתוך התקציב הרגיל. וזה משהו שמוביל אותנו לתקציב 2022. שינויים דרמטיים, אני אומר מראש, דרמות אדירות לא כל כך. אנחנו מסיימים את תוכנית ההבראה. אבל עושים תקציב שהוא ברוח תוכנית ההבראה, ואני רוצה לפרט.

העקרונות המנחים אותם קבענו במועצה בבואנו לתקציב 2022, קודם כל, 2020 אין עוררין על זה שהסתיימה באיזון תקציבי, ועל פי הצפי גם 2021 תסתיים באיזון. השנה עוד לא נגמרה, אז אני עוד

לא יודע להגיד את זה רשמית, אבל אנחנו מסיימים באיזון את השנה הזאת וגם את השנה שעברה. תוכנית ההבראה לקראת סיומה, ועד היום התקבלו רוב הכסף מכל תוכנית ההבראה התקבל. כמו שהוא נכנס אלינו ככה הוא יצא לשלם את החובות שהראיתי לכם מקודם. ואני מניח שבקרוב מאוד משרד הפנים יצלצל אלינו, יבשר לנו שסיימנו בהצלחה את תוכנית ההבראה, ויאחל לנו בהצלחה בהמשך הדרך. מניח שזה יקרה בקרוב מאוד מאוד. עוד עמדה מנחה. אנחנו ממשיכים ומתעקשים לא להכניס תקציבים מותנים לסעיף התקציב שלנו. אנחנו לא אוהבים את זה. זו היתה פה שיטה להכניס פה כל מיני תקציבים מותנים. אנחנו בטוח נקבל את זה, אנחנו בטוח נקבל את זה ככה בונים תקציב, בסוף כספים לא מתקבלים ונוצר ברוך שלם. כמו שעשינו בתקציב הקודם, כמו שעשינו בזה שלפניו, גם השנה לא הכנסנו תקציבים מותנים. יש איזה סעיף בפרויקט חינוך שהוא נכנס יוצא, אז אם נקבל אותו, כמו שהוא ייכנס הוא יצא. ואם לא נקבל אותו אז הוא לא נכנס והוא לא יצא.

תקציב מותנה, אגב, שי, זה בדיוק הפוך ממה שאמרת. תקציב מותנה שמנו אותו כשלא היינו בטוחים שנקבל אותו. והתנינו את ההוצאה בזה שהוא יתקבל.

אורית שגיא:

זה בדיוק מה שאני אמרתי.

שי רוזנצוויג:

לא, אמרת הפוך.

אורית שגיא:

ששמנו אותו כשלא היינו בטוחים שנקבל אותו.

שי רוזנצוויג:

אבל שמו אותו בסימן שאלה.

אורית שגיא:

לא, שמנו אותו בסימן שאלה והוא היה חלק,

שי רוזנצוויג:

... אגרת בנייה כאילו היא בוודאות מגיעה, ואז בסוף

אורית שגיא:

היא לא מגיעה, אז היא ...

אני לא אכנס לזה. את צודקת שמותנה אמור להיות

שי רוזנצוויג:

ככה. אבל היה פה בעצימות מאוד גדולה כספים

שבוודאות יגיעו ולא הגיעו.

- אורית שגיא:** כמעט ולא...
- שי רוזנצוויג:** בסדר גמור. זכותך לחשוב ככה. אבל הגרפים, רגע, שנייה.
- אורית שגיא:** רגע, שנייה, אני רק רוצה לסיים. הגרפים מראים
- שי רוזנצוויג:** אחרת. וכל הבעיה שלנו עם הרבה תקציבים מותנים שלא הגיעו בסוף, הביאו אותנו למקום שממנו היה צריך פשוט להיגמל מההרגל המגונה הזה. אוקיי, אני ממשיך.
- אורית שגיא:** סיימת עם השקף הזה רק?
- שי רוזנצוויג:** לא. אחרי זה, כשאני אסיים, יש פה ארבע שעות, אם תרצו, או חמש.
- אורית שגיא:** לא, רק שאלה.
- שי רוזנצוויג:** אז תוכלי את כל השאלות שלך, רק תני לי לסיים, בסדר?
- אורית שגיא:** אין בעיה.
- שי רוזנצוויג:** בכל זאת, יום חגיגי ומשמח. התכנון התקציבי עליו אנחנו עובדים בחצי שנה האחרונה, בוצע והלך בצורה כזאת שלא יוצרו פערים בתשלומים של ספקים ועובדים. זה מאסט. כשאנחנו קיבלנו כולנו, קיבלנו את המועצה, היו פה חובות אדירים. גם לספקים וגם לעובדים. זכויות של עובדים לא שולמו ואחד הדברים שאנחנו אמרנו 'no more'. לא יכול להיות שעובד לא יקבל את כל הזכויות שלו וספק לא ידע איפה הוא עובד. אגב, לכל כלל יש יוצא מהכלל, אבל בקטע של העובדים אנחנו הנחינו שדבר כזה לא יקרה. על בסיס הדבר הזה בנינו גם את תוכנית ההבראה.
- עוד דבר שקבענו זה להמשיך ולשפר את השירות לתושב ולהתחיל לבצע יישור קו בנקודות שזיהינו חסרות. מה זה זיהינו? כל אחד מכם זיהה. אם זה ניקיון היישוב, אם זה נושא האשפה, תברואה, גינון, הרבה נקודות שבהן כל מי שרואה אותי עכשיו, וגם כולכם, אתם יודעים למה אני מתכוון. חסר מאוד, לכן אנחנו אמרנו, אנחנו נעשה פה איזה צעד, אנחנו

עדיין לא יכולים לעשות את כל מה שאנחנו רוצים. התוכניות שלנו הן הרבה שנים קדימה, אבל כן לעשות צעד שיוביל אותנו לאיזה יישור קו. אלפי מנשה זה יישוב שמתנהג בצורה מאוד צנועה ודלה, גם ביחס ליישובים קטנים מאיתנו. קחו יישובים כמו קדומים, הם חצי מהתושבים שלנו ויש להם פי שניים עובדי ניקיון, פי שניים עובדי גינון. ובצדק. ואנחנו עם 9,000 תושבים, כפול מהם, וכמובן שאנחנו לא מצליחים לייצר פה איזושהי, לעלות את הרמה. אני הגדרתי השנה, כי אנחנו נקדיש ונעלה את הרמה בשיפור לתושב. שיפור לתושב, עוד מעט ניגע איך הוא בא לידי ביטוי, כי אין ספק שכיום אנחנו יכולים להרשות לעצמנו קצת יותר לנשום ולתת פה עוד מענה לתושבים.

רגע, שאלה, שי, לגבי השקף הזה. שיפור השירות לתושב. אני מסכימה שיש פה פערים מאוד גדולים בנושא של החזות, ניקיון, מחזור, פינוי, וכו'. אני לא רואה כאן רווחה, חינוך, קהילה. כל הדברים האחרים שלא נראים בחזות, אבל בעיני, בציפייה שלי, הייתי מצפה לראות אותם אפילו לפני ניקיון היישוב.

כן, את צודקת. אבל רשמנו דוגמה. שזיהינו חוסרים כגון,

אתה לא מזהה חוסר בחינוך?

עוד מעט נגיע -

לא, אני שואלת. לא מזהה חוסר בחינוך?

אני מזהה חוסר בכל נקודה בה תשימי את האצבע. מגיל 55.

אוקיי. אז בסדרי העדיפויות, זה לפני הדברים האחרים? חינוך ורווחה?

בסופו של דבר נקיים דיון ואני מרשה לך לומר את כל מה שאת חושבת. אנחנו רוצים להשתפר. אם בשנה שעברה שמנו הרבה מאוד דגש, לצורך העניין,

לא, אני שואלת, שירי.

את שואלת אותי?

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

שירי זיידמן:

את אמרת, שאלת מה זה פער בחינוך?	אורית שגיא:
אני שואלת אותך.	שירי זיידמן:
מה זה פער בחינוך?	אורית שגיא:
כשאני שואלת אותך מה זה חוסר בחינוך?	שירי זיידמן:
למה את מדברת אלי ככה?	אורית שגיא:
לא, אני שומעת. הכל בסדר. זה בהרגשה שלך.	שירי זיידמן:
אז אני אגיד לך.	אורית שגיא:
בבקשה.	שירי זיידמן:
קודם כל יש פערים ברווחה.	אורית שגיא:
אבל רגע, רגע, נשמור את זה,	שי רוזנצוויג:
אבל שנייה, לא, שי, תן לי.	שירי זיידמן:
נשמור, לא, אבל אני רוצה לשמוע -	שי רוזנצוויג:
היא שאלה אותי.	אורית שגיא:
לא, כי שאלת אותי,	שירי זיידמן:
אני יכולה לענות.	אורית שגיא:
פערים ברווחה.	שירי זיידמן:
שנייה, רגע, שנייה, שנייה, שירי.	שי רוזנצוויג:
אני יכולה לענות.	אורית שגיא:
מה זה פערים ברווחה?	שירי זיידמן:
יש קבוצות מיקוד שהיו לילדים להורים גרושים,	אורית שגיא:
ולילדים שמתקשים,	
במסגרת מה?	שירי זיידמן:
במסגרת בתי הספר.	אורית שגיא:
באמת? אוקיי.	שירי זיידמן:
את לא מודעת לזה שהדברים האלה קרו השנה	שי רוזנצוויג:
בעוצמה?	
יש פערים, שנייה רגע. יש פערים -	אורית שגיא:
אבל את טועה.	שי רוזנצוויג:
רגע, שנייה.	אורית שגיא:
אבל אני רוצה להמשיך. רגע.	שי רוזנצוויג:
אבל שאלה אותי שירי.	אורית שגיא:
לא, שירי, תסתכלי אלי. שירי, לא לשאול שאלה	שי רוזנצוויג:
עכשיו.	
אני רוצה לענות לה. כי אני מזהה הרבה פערים	אורית שגיא:

בחינוך.	
ברור לי, אין לי ספק שאת מזהה.	שירי זיידמן:
זה נפלא. ואנחנו ניתן לך את כל הזמן להגיד,	שי רוזנצוויג:
אם אתם חושבים שהכל מושלם, אז נהדר. תגידו את	אורית שגיא:
זה לתושבים.	
לא, הכל בסדר.	שירי זיידמן:
תגידו את זה לאנשים שהכל בסדר.	אורית שגיא:
בבקשה, בזמנך. אוקיי, הלאה. אני רוצה להמשיך,	שי רוזנצוויג:
באמת.	
מה זה קשור אלי?	אורית שגיא:
לא, אבל כל אחד רוצה להגיד מה שהוא רוצה. להגיד	שי רוזנצוויג:
שיש פה חוסרים, אבל בזמן שלו.	
זה מה שצריך להגיד לי? שאני נפלאה?	אורית שגיא:
כן,	שירי זיידמן:
דברי ... לא אלי. אל תחמיאי לי, אני לא צריכה	אורית שגיא:
מחמאות.	
אני יודעת שלא.	שירי זיידמן:
אתם מפריעים לי. תודה. פשוט אוהב לראות את	שי רוזנצוויג:
הדף הזה, מצטער, סליחה. הכנסות, אנחנו נעבור	
עכשיו. אני אתן לאילן, ככל שצריך גם להתעמק בו	
בכל השורות, ויש לכולם את כל דפי התקציב. אבל	
בהיי-לייטס. ההכנסות, הוא יעבור עכשיו ויסביר. ככל	
שהיה לכם שאלות, אתם יכולים לשאול, כן? ואחר כך	
על ההוצאות. בסך הכל, בשורה התחתונה, אנחנו	
מדברים פה על תקציב שיותר גדול משנה שעברה	
ובוודאי שיותר גדול, בצורה משמעותית, מהתקציב	
אותו העמדנו ב-2019 בצורה משמעותית. ומה	
שחשוב, שהוא יהיה ללא חשב מלווה. אני רוצה	
לחזור ולומר שוב, למרות שלא יהיה חשב מלווה,	
יכול ללכת ממש בקרוב, אנחנו ישבנו ועשינו כאילו	
הוא כאן. כאילו הוא עדיין כאן. זה מה שנקרא במוד	
שאם אנחנו רוצים באמת לצאת מהברוך ובאמת	
לצאת לכיוונים טובים, אסור לנו לחשוב 'הנה, הגענו	
לאפס, בואו נתפרע'. בדיוק ככה הולכים אחורה.	

ואסור לנו. פעם אחת זה קרה לנו וכמעט מוטט אותנו. אנחנו לא רוצים ולא יכולים להרשות לעצמנו. ולכן גם השנה התקציב הוא צנוע, הוא מדוד, הוא מושכל. אנחנו עלינו כמעט בכל פרמטר, ועדיין אני אומר לכם, בשנה הבאה גם את 2022 אנחנו נסיים מאוזן. זה כבר אני יכול להגיד פה לפרוטוקול ולמצלמה, כמו שאמרתי בשנת 2020, כמו שאמרתי ב-2021. גם את 2022 נסיים מאוזנים. ובהמשך התקציב אפילו יהיה עוד יותר גדול. ככה זה עובד. מי שצריך בסוף להחליט, לעשות עבודת מטה, לראות מה עבר עלינו בשלוש שנים. אני אגיד לכם מה עבר. אנחנו בארבע מערכות בחירות, עברה פה קורונה, עברה פה מלחמה, עברו פה הרבה מאוד דברים ואתה צריך לשים את היד לראות איפה צריך לעשות ומה אפשר לעשות טוב יותר כדי לתת לתושבים שירות טוב. אז אילן, ברשותך. אתה יכול להתחיל, ובואו נתייחס לשקף הזה. אתה יכול לבוא לפה ולהסביר.

אורית שגיא:

אילן דולב:

אילן, איפה האקסל המפורט עם כל הסעיפים? קיבלתם אותו למייל המצורף. נעשה בריף קצר על ההכנסות. ישבנו בוועדת כספים, דנו בתקציב. נשאלו שאלות, ניתנו תשובות, החומר נשלח. מי ששאל שאלות, בשמחה ענינו לו. מי שלא אנחנו נענה עכשיו. בארנונה אנחנו, שימו לב, התקציב המקורי שלנו ב-2021 היה 22 מיליון שקלים. אנחנו כבר היום רואים שאנחנו בסביבות ה-23.5 מיליון שקלים. הגדלנו את בסיס הגבייה. בדקנו נכסים שלא מחויבים.

אודליה גוטל:

אילן, בשביל שאנחנו ככה נרוץ על הכל ביחד. תעשה עדכון 2021 ל-2022 במקביל.

שי רוזנצוויג:

כן, אפשר. ואז נצביע על שני הסעיפים. זה גם בסדר.

אילן דולב:

אז אמרנו שאנחנו מעדכנים את התקציב. תקציב 2021 אגב אנחנו מעדכנים אותו לפי נתוני הביצוע

כפי שאנחנו רואים אותם נכון לחודש ספטמבר. ראינו גם אינדיקציות. אנחנו עושים כל חודש דוח שמשגרים אותו, דוח תקציב מול ביצוע. משגרים אותו למשרד הפנים ביחד עם החשב המלווה. שיגרנו את אוקטובר. נובמבר אנחנו תיכף נסיים והאינדיקציות מצביעות מאוד יפה על זה שאנחנו נמצאים ב-23.5 מיליון שקלים הכנסות מארנונה. אם אנחנו מוסיפים את זה ל-1.9% והעמקת הגבייה, כי אנחנו נגייס כאן עוד עובדת ונמצה את ה-8 או 9 מיליון שקלים חובות שיושבים לנו ואפשר להוציא מהם כסף, אני מניח שמיליון שקל. זה פחות, זה 600,000 שקל מתוך החובות המסופקים האלה אנחנו נוכל להוציא בלי בעיה.

לגבי מכירת מים, צריכת המים גדלה לאורך השנים. גם בגלל גידול הנפשות וגם בגלל הקורונה. 2021 אנחנו מעדכנים נתוני ביצוע אמיתיים, הגיעו ל-3.9 מיליון שקלים. אפילו הוצאתי אתמול דוח נוסף. ראיתי שאפילו נמצא בסביבות ה-4.3 מיליון שקל בעדכון תקציב 2021. הייתי שמרני ולקחתי בתקציב 2022 מה שחזיתי עוד בספטמבר.

הכנסות עצמיות בחינוך, אנחנו חוזרים לתת את פעילות ההזנה ואת החוגים לילדים בגני הילדים. לכן אני מחזיר את התקציב כמו שעשינו אותו ב-2019. אני מזכיר לכם, במהלך 2020 ו-2021 היתה קורונה. ביטלנו את ההזנה בחוגים ולא עשינו חוגים לילדים.

פה אני אומר. אנחנו הבטחנו, אנחנו ידענו שזה יהיה קשה. אבל הבטחנו כשנסיים את התקופה הזאת, אנחנו נדאג לרווחה של ההורים ושל הילדים ונחזיר את ההזנה.

שי רוזנצוויג:

הכנסות עצמיות ורווחה אנחנו במספרים קטנים, נדלג עליהם. אלו הכנסות, אני רק מזכיר לכם, מבנה הכנסות של מחלקת הרווחה הולך ככה: סך ההוצאה 100%. מתוכם משתתף פונה 25%. והיתרה משרד הרווחה משתתף 75% והמועצה 25%. ואנחנו

אילן דולב:

מדברים כאן על הכנסות מפונים לרווחה. אלו המספרים. המספרים קטנים, חבל להתעכב עליהם. הכנסות עצמיות אחרות. פה הכנסנו את ההכנסות מאזור התעשייה. הכנסנו פה סדר גודל של 2.5 מיליון שקלים שנכנסו לנו ב-2022. 2021 לקחתי את המספרים כפי שהם בפועל. ממשד החינוך אנחנו רואים שגם השנה הצלחנו לשפר את כל נושא ההסעות, את התקבולים בעניין ההסעות. ויש גם פרויקטים חד פעמיים. אנחנו נראה גם בהכנסה וגם בהוצאה גידול בהוצאות ובהכנסות בתחום החינוך ממשד החינוך.

ברווחה יש גידול בהכנסות. יש גידול בפונים, זאת אומרת -

יש גידול בפונים באופן כללי ברווחה.

שי רוזנצוויג:
אילן דולב:

ולכן כל סעיף הרווחה עלה. עלו גם ההכנסות וגם ההוצאות. מענק איזון. מענק איזון לקחתי את המספר כפי שמופיע מתוך הנחיות משרד הפנים, 3640. אני מעדכן. בתקציב המקורי משרד הפנים, כפי שגם השנה עשינו, משרד הפנים פרסם את המספר לכל הרשויות המקומיות והמספר שלנו, או ההקצבה שלנו ממשד הפנים היתה 3.7 מיליון שקלים. ולקראת אמצע השנה מסתבר שהם עשו טעות בנוסחה. רשויות אחרות ערערו ואמרו שהמספרים לא נכונים. בגלל שזה סכום כסף, תקציב נדמה לי של 3 מיליארד שקלים שמחולק על פני כל הרשויות, ברגע שלרשות אחת הוסיפו, לרשות אחת גרעו. אנחנו עדיין נלחמים על הסכום הזה, אבל בשלב הזה היינו שמרנים ורשמנו את ההכנסה כפי שהכסף עובר בפועל.

הכנסות מתוכנית ההבראה אתם מכירים. הדגש שעבר, ... החזרנו את ההנחות בארנונה למצב שלפני הקיצוץ שעשינו בתוכנית ההבראה. זוכרים, פה היינו ב-2.4 מיליון שקלים. החזרנו את המצב לקדמותו.

שי רוזנצוויג:

כמה זה?

400,000 שקל.

אילן דולב:

שי רוזנצוויג:

אם אתם זוכרים, אלרן, אתה לא היית פה, אבל כשאנחנו קיצצנו בתוכנית ההבראה, אני הייתי צריך להסתכל לכם בעיניים וגם לתושבים ולומר להם שיהיו שנתיים קשות. אבל אחר כך אנחנו נחזיר את כל ההנחות. הנחות להורים הגרושים, לאמהות החד הוריות, כדי לדאוג לרווחה שלהם ולהחזיר בחזרה את ההנחות ולא לעלות פה על איזה טרנד ובעצם לחסוך את ה-400,000 שקל האלה שהיה אפשר לעשות אותם אם לא היינו מתחייבים ולא היינו באמת רוצים. ולכן פה עשינו דבר שמבחינתי הוא אתי ונכון. ככה צריך לנהוג. ואני חושב שזה יהיה שיפור גדול לכל האוכלוסיות המוחלשות, ביחס למשל לשנת 2021 ו-2020, ששם התחלנו את העניין. תמשיך.

אילן דולב:

אנחנו עוברים לשקף ההוצאות.

שי רוזנצוויג:

אייל רוזנפלד מצטרף לישיבה.

***** מר אייל רוזנפלד נכנס לישיבה *****

שי רוזנצוויג:

אוקיי, הוצאות בתקציב.

אילן דולב:

נעבור ונעשה בריף מהיר על ההוצאות בתקציב. בשכר, השכר שלנו, רואים שהביצוע, היינו מאוד שמרניים בתקציב 2021 ושמרנו, עמדנו מאחורי המספרים שתקצבנו בתקציב המקורי. השנה אנחנו צופים תוספת של כ-1.5 מיליון שקלים בשכר ואנחנו יידענו אותם לשיפור השירות לתושב. אנחנו רוצים להוסיף עוד אנשים בתחזוקה. עוד אנשים בהנדסה. אצלי בגבייה נוסיף אדם. בחינוך נוסף אנשים. והמטרה היא לשפר, כמו ששי אמר, לשפר את השירות לתושב. וכדי לשפר שירות לתושב צריך שיהיה מענה לתושב. כדי לתת מענה לתושב צריך אנשים שעומדים מאחורי הטלפון או מאחורי כלי העבודה שנותנים את הפיתרון לתושב. בלית ברירה אנחנו מנסים להוסיף אנשים והסעיף הזה גדל. אני

יודע שזה לא סעיף סקסי וסעיף -
 אני יכול להגיד לכם שב-2023, 2024, 2025,
 2026, כל שנה התקציב הזה יגדל כי אנחנו בשאיפה
 נוסיף עוד נותני שירות. קדימה.

שי רוזנצוויג:

כנ"ל אנחנו מגדילים את הפעולות הכלליות. אנחנו
 משפרים את מערך הניקיון, גינן ומגדילים את
 תקציב התחזוקה השוטפת. בחינוך שומרים על
 הוצאות השכר הן די סבירות. ביחס לצורך. פעולות
 החינוך. דיברתם קודם על האם אנחנו מגדילים את
 ההשקעה בחינוך, את ההוצאה בחינוך. זו השורה
 שלכם. שימו לב לביצוע 2020, הוא מוטה בגלל
 קורונה. אבל אנחנו עולים בתקציב. אנחנו מגיעים ל-
 16.7. התקציב הבסיסי שלנו היה 16.2 עוד לפני
 שעשינו את השינויים בתוכנית ההבראה.

אילן דולב:

ברוחה דיברנו. אמרתי לכם קודם שההוצאה שלנו
 גדלה. שימו לב, אם היינו קודם 4 מיליון שקלים,
 אנחנו כבר בקצב של 5.2 מיליון שקלים. אלה
 מספרים אמיתיים, אלה מקרים אמיתיים. אני לא
 יכול, הייתי נורא רוצה שהמספרים האלה יצטמצמו,
 גם לטובת התושבים. כי פחות מקרי רוחה זה אומר
 אנשים יותר שמחים. אבל אלו המקרים כפי שמנהלת
 הרווחה תקצבה אותם. אלו אנשים שאנחנו יודעים
 שצריכים את התקציבים האלה כדי לשפר להם את
 רווחת החיים.

אילן, זה גידול בגלל הקורונה?

שלומית ארצי:

גם. בהחלט.

אילן דולב:

היה גידול גם בגלל הקורונה. הרבה דברים, צריך
 לומר. אבל חשוב לי לציין בסעיף של הרווחה,
 בהתייחס לדברים שנאמרו כאן. מחלקת רווחה יש לה
 מנהלת חדשה בחודשים האחרונים. יש עובדות
 שנכנסו והתחלפו. יש המון המון פרויקטים חדשים
 לאוכלוסיות שעד היום לא נגעו בהם. לדוגמה,
 'צמיד', אם שמעתם. אני בטוחה שראיתם פרסומים.
 'צמיד' זה משפחות עם צרכים מיוחדים, זה ראשי

אודליה גוטל:

תיבות, שעושים להם הפנינגים ועושים להם טיפולים רגשיים ועושים להם המון המון דברים שעד היום לא נעשו. יש אוכלוסיות, נכים למיניהם, כל אחד והצורך שלו. המון פרויקטים חדשים שקרו. אגב, התייחסות גם להורים, בעיקר נשים, אמהות חד הוריות ונשים גרושות, סתם דוגמה עשו להם עכשיו טיפול דרך ציור. דברים שהם באמת מצד אחד מטפלים רגשית, ומצד שני נותנים תחושת רווחה ושייכות. לא היה כאן וזו באמת שנה שמבחינת התוכניות, פשוט זה מסוג הדברים שאי אפשר לפרסם אותם, לצערי, בגלל הפרטיות של המשתתפים. אבל בהחלט קורים פה דברים מדהימים ברווחה. כמו שאמר אילן. מצד אחד יש גידול שהוא טבעי. ומצד שני יש פה תוכניות שנכנסו, שעושות פלאים.

אין השתתפות, אי אפשר לקבל עוד השתתפות מהמדינה?

משרד הרווחה זה מאוד מוגדר.

אילן, נכון? אם אני זוכר נכון.

זה 25-75. זו ההגדרה שלהם. כשיש עוד פיצול בפנים.

זה ... של השתתפות הפונה.

קל מאוד להפיל אם אתה לא רוצה. כן, הרשות צריכה לרצות להשקיע ברווחה. צריכה לעשות את זה, כי קל מאוד להפיל. כי יש מצ'ינג שהוא לא קטן, הוא משמעותי מאוד. אבל שים לב שאנחנו קפצנו ב-2 מיליון שקל.

זה לטובה.

זה בלית ברירה, חברים. זה בלית ברירה. תראו המלוות. זוכרים את השקף הקודם שעלינו בהיקף של המלוות? אז גם בפירעון מלוות אנחנו נעלה. בהחלט חלק, זה הולך אחד עם השני. הוצאות מימון זו בשורה. אם קודם היינו ב-793,000 שקל, אז היום אנחנו ב-300. זאת אומרת הרשות לקחה 400. תוכנית ההבראה ביי סייד, זאת אומרת מעבר לזה

אייל רוזנפלד:

אודליה גוטל:

אייל רוזנפלד:

אודליה גוטל:

אילן דולב:

שי רוזנצוויג:

אלרן אהרוני:

אילן דולב:

ששילמנו לספקים ואנחנו יכולים לקבל שירות ברמה סבירה, גם חסכנו 400,000 שקל שאנחנו מחזירים את זה לתושב במקום לשלם את זה בבנק. וזה יפה. זה בהחלט יפה.

הוצאות חד פעמיות, פה אנחנו רואים את מענק ההבראה כנגד יש כאן איזשהם סכומים שהצלחנו לקצץ. אבל זה לא, תוכנית ההבראה.

הנחות בארנונה דיברנו קודם. כפי שאנחנו רואים, תקציב 2021 מעודכן. אם קודם היה 61,677,000 אנחנו נעדכן אותו כעת ל-66,869,000 והדגשים העיקריים זה מענקי האיזון שהיו כאן ושינויים שנעשו. הגבייה בארנונה, במים כפי שראינו. עברנו איתכם קודם על התוספות בין תקציב 2021 המקורי לחדש. ותקציב 2022 שאנחנו מגישים כעת לאישורכם זה 67,556,000 ₪. שאלות, אני פה.

אני רוצה לשאול.

בשמחה.

אם אני רואה ביצועים ב-2019 וב-2020. ב-2020 הביצוע עלה כמעט ב-10 מיליון.

בין 2019 ל-2020. את מדברת על השורה התחתונה?

מענק הבראה.

מענק הבראה, בהחלט. ומחזור מלוות. נכנס, יוצא.

לא, בסדר. אם אנחנו מסתכלים על ההוצאות. ב-2020 היו לנו הוצאות של 71. עכשיו אנחנו מדברים על הוצאות של 67, כולל כל מיני תוספות.

תראי, את צריכה להסתכל על 2021 כשההוצאה שלך היא 66 מיליון שקלים. 2021 היא שנה לא מאפיינת. כי היא היתה שנת קורונה. הראיתי לכם קודם, תוכלו לראות פה בחינוך. בחינוך יש לך ירידה של כ-3, מ-15.9 ל-13.8. מדברים על 2 מיליון שקלים פחות.

אז אנחנו מחזירים אותם עכשיו.

אם הנחת המוצא היא בעצם שהמועצה שלנו היא

דליה נחום לוי:

אילן דולב:

דליה נחום לוי:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

אילן דולב:

דליה נחום לוי:

אילן דולב:

דליה נחום לוי:

שלומית ארצי:

מועצה בגירעון, אנחנו תמיד -	
השנה אנחנו לא נהיה בגירעון. אנחנו שנתיים לא בגירעון. לא, לא, אנחנו כבר לא בגירעון.	אילן דולב:
רגע, אנחנו לא בגירעון כי קיבלנו הלוואות.	שלומית ארצי:
לא, לא, ממש לא קשור.	אילן דולב:
... בין השוטף, התקציב השוטף, זה הגירעון שאת מתייחסת אליו כרגע במה שאת אומרת, לבין הגירעון שהיה ושהוא גירעון -	אודליה גוטל:
אבל המענקים הם כן בשוטף, אודליה.	אורית שגיא:
המענקים הם ממש ...	אודליה גוטל:
הם מופיעים פה אבל.	אורית שגיא:
הם מכסים את החובות. חובות עבר.	אייל רוזנפלד:
הם מכסים לך ... הם לא מכסים את הפעילות השוטפת שלך. הם מכסים את כל חובות העבר.	אילן דולב:
אבל הכנסת פה את המענקים.	אורית שגיא:
אבל הכנסתי אותו בנכנס, והוא גם יוצא.	אילן דולב:
זה סעיף מול סעיף. זה מתאזן.	אייל רוזנפלד:
אנחנו נעשה עכשיו סבב, בסדר? אנחנו דנו בזה בהנהלה. דנו גם בוועדת כספים. אורית, את תרצי לדבר?	שי רוזנצוויג:
אלרן ידבר קודם.	אורית שגיא:
אלרן, אוקיי. דליה, תרצי?	שי רוזנצוויג:
לא, אני שאלתי.	דליה נחום לוי:
אוקיי. מישהו כאן ירצה לדבר?	שי רוזנצוויג:
אני ארצה גם לדבר. אבל אלרן,	אורית שגיא:
אין שום בעיה. אז את אחרי אלרן?	שי רוזנצוויג:
כן, כן.	אורית שגיא:
בסדר גמור. מישהו כאן ירצה? בבקשה, אלרן.	שי רוזנצוויג:
רק כמה נתונים, מה שרשמת פה, אילן. אני מסתכל על ביצוע 2019. דיברתם על הגידול בחינוך. כשאני מסתכל על הטוטאל, אני מסתכל על 24.93 מול 24.497. זה גידול בערך של 400,000 שקל. זה לא איזשהו גידול שבאים ואומרים 'אוקיי', השקענו בחינוך בגידול. כשאני מסתכל על הרווחה,	אלרן אהרוני:

בשופף.	שי רוזנצוויג:
בשופף. לא דיברנו על -	אודליה גוטל:
ברור. אני מדבר על שופף. אני מדבר על מה שאתה	אלרן אהרוני:
מציג פה. דיברת שזה כאילו שינוי.	
לא, השינוי מגיע, אתה חדש, אני אסביר לך. השינוי	שי רוזנצוויג:
מגיע ברובו מהתקציב הבלתי רגיל. ולכן השופף,	
בסדר גמור. גם בשופף,	אלרן אהרוני:
בשופף יש כחצי מיליון.	שי רוזנצוויג:
אתה הצגת את השופף ואמרת שבשופף עשיתם	אלרן אהרוני:
גידול. אז אני שם רגע את הדיון. כשנדבר על	
הבלתי,	
רגע, 400,000 שקל זה לא גידול? זה לא נקרא	אייל רוזנפלד:
גידול? זה לא נקרא גידול?	
זה גידול. אני אמרתי. רק דייקתי כמה.	אלרן אהרוני:
זה בעיקר אבל, זה לא ... זה לא התייקרויות?	אורית שגיא:
אני תיכף אכניס את זה לקונטקסט.	אלרן אהרוני:
תן לו לדבר. אולי הוא רוצה להגיד -	שי רוזנצוויג:
שנייה, אני אכניס את זה גם לקונטקסט. אני מסתכל	אלרן אהרוני:
גם על הרווחה, ובאמת ברווחה יש גידול מ-3.9 ל-	
5.2. סדר גודל של 28%. משהו כזה. אל תתפסו	
אותי, אין לי מחשבון פה. אבל כשאני מסתכל בסופו	
של דבר על הקונטקסט, והקונטקסט הוא בעצם	
הגידול גם של היישוב. והגידול של היישוב מתבטא	
מבחינתי בגידול בהכנסות של היישוב. וכשאני	
מסתכל על הגידול של ההכנסות ביישוב, גדלנו	
בתקציב של 2019 מהכנסות, לא כולל הנחות	
ארנונה, לקחתי את הזה, מהכנסות של סביב 52	
מיליוני שקלים, להכנסות, אותו סגנון, של 65 מיליוני	
שקלים. זאת אומרת זה בערך מהווה גידול של	
228%. זאת אומרת שאם אני מכניס את זה	
לקונטקסט נכון של אחוזים, אז ברווחה אין לנו	
איזשהו גידול. בעצם הגידול מהווה מהגידול הטבעי	
של היישוב.	
מה?!	אודליה גוטל:

מן הסתם, כשנכנסים אנשים והיישוב גדל,	אלרן אהרוני:
כשאתה אומר היישוב גדל, שנייה,	אודליה גוטל:
אני מסתכל על ההכנסות.	אלרן אהרוני:
על איזה ... אתה מדבר?	אודליה גוטל:
אני מסתכל על ההכנסות. אני מסתכל על הוצאה,	אלרן אהרוני:
כשאני צריך לנרמל נתונים, אני חייב להסתכל על	
הנרמול של הנתונים. מאחר ויש שוני, כי יש גידולים	
ויש דברים אחרים בין שנים,	
גידול של מה אבל? אתה אומר גידול של אוכלוסיה.	אודליה גוטל:
אוכלוסיה לא גדלה.	
גידול של הכנסות. מבחינתי ההכנסות,	אלרן אהרוני:
יש לך בארנונה, באגרות מים, באגרות שמירה,	אורית שגיא:
תסתכלי, אלה המספרים.	
גם צריכה עלתה. מה זה קשור? מים זה נכנס, יוצא.	אודליה גוטל:
לא, זה לא נכנס, יוצא.	אורית שגיא:
בטח שכן.	אודליה גוטל:
היינו יישוב שכשל. יישוב שהוצאנו יותר ממה	אייל רוזנפלד:
שהכנסנו. בוא נראה מה השאלה.	
בוא, אני לא נכנס מה המניעים.	אלרן אהרוני:
רגע, בסדר. אנחנו אמרנו ש... להמשיך, זה הזמן	שי רוזנצוויג:
שלו. תמשיך.	
אז בעצם הגידול הזה הוא בעצם שומר על אותו יחס	אלרן אהרוני:
מהגידול בהכנסות. ובחינוך אפילו לא שומר על אותו	
יחס. זה גידול זניח של משהו כמו 2%.	
אוקיי. מה עוד?	שי רוזנצוויג:
זה רק לגבי הדברים האלה. אני כן נכנס לכמה	אלרן אהרוני:
דברים. ואני אגיד אותם. אז בתקציב הנוכחי, לאחר	
שנתיים בליווי חשב מלווה, אנחנו עתידים לחזור	
לעצמאות בהתנהלות כלכלית של היישוב, וזה שאפו.	
זו בשורה טובה מאוד, שכן במידה וסיימנו בהצלחה	
את שלב ההבראה, אז זו גם אחריות כבדה, כפי	
שאמרת, להמשיך להתנהל בזהירות, ביעילות, על	
מנת שלא נחזור שוב לאחור. במהלך השנים	
הקרובות עתיד לקום אזור התעשייה, לו כולנו	

מייחלים, שהכנסותיו צפויות לאפשר ליישוב להתפתח ולתת לנו בוסטר כלכלי משמעותי. בשנה הנוכחית, הצפי, על פי התקציב שהוצג להכנסות, הן כ-2.25 מיליוני שקלים.

2.9.

אודליה גוטל:

2.5.

שי רוזנצוויג:

2.6 ...

אודליה גוטל:

אלרן אהרוני:

2.25, זה מאזור הכנסות עצמאיות אחרות. 2.25. אני תומך בגישה שסכום זה צריך להיות מושקע בחזקה בתושבים ולא לשמש להמשך כיסוי גירעונות, ולו מהסיבה ששנתיים קשות של צמצום הושגה התקדמות משמעותית בנושא זה וראוי שהתושבים יקבלו דבר מה בחזרה על ההקרבה בשנתיים האלו. משהתעמקתי בתקציב, גיליתי להפתעתי, והצגת את זה פה, שגישת ראש המועצה שחזות היישוב הינו האופן המועדף לבזבז כמעט 40% מסכום זה. ואני שואל האם בכך באמת מעוניינים התושבים. האם זה הדבר המשמעותי ביותר שניתן לעשות עם סכום כסף זה עבור התושבים. נראה שיש, לפחות מהנתונים שאני מסתכל, באופן ככה היסטורי גם, יש איזשהו מתאם מאוד חזק בין הזמן שנותר עד הבחירות ועד הגדלת ההשקעה בחזות היישוב. משום מה השתרשה איזושהי תובנה אצל מקבלי ההחלטות שהגורם המרכזי בשיקול ההצבעה של תושב לרשות מועצה הוא כמות הפרחים בכיכר הכניסה ליישוב. אני חושב שזו גישה די מעליבה, שרואה בתושב דמות שטחית, שמונעת מתאוות עיניים בלבד. שי, אני קורא לך לשנות, להוכיח שאתה קורצת מחומר אחר. שאתה מבין שלתושבים שלנו יש סדרי עדיפויות שונים. שהם יעריכו יותר ראש מועצה שמשקיע בחינוך, ברווחה, בפעילות קהילתית, בתמיכה בתנועות נוער, מאשר עוד פרחים עונתיים. והם יצביעו לראש מועצה בראש ובראשונה בזכות השקעה ערכית.

זה לא שחלילה חזות היישוב אינה חשובה. אך בוודאי שהיא לא הכי חשובה. וברור שבציפייה לעתיד, אולי תוך שנתיים, שהכנסות מאזור התעשייה יעלו, ניתן יהיה להשקיע יותר בגזרה זו, תוך מחשבה סדורה ותכנון נכון. אך עבור משפחות נזקקות, קשישים, חינוך הילדים, אין פריבילגיה להמתין. וכל יום שעובר מסב נזק רב וסבל רב. אני רוצה כן לפנות דווקא פה לחברת המועצה שלומית ארצי. הגענו מאותו בית פוליטי של מר קלינסקי, ולמרות שדרכנו התפצלה, נשארנו, ככה לפחות אני רוצה להאמין, שותפים לאותם עקרונות וערכים, על בסיסם יצאנו למסע. אני קורא לך, אם כן, להוכיח שהיום, שערכים אלה לא נס ליחם. שבעיניך השקעה בילדים חשובה משתילת פרחים. שעזרה ותמיכה בנזקקים חשובה ממטאטא כבישים. ומעל לכל, שערכים חשובים מתארים. על מנת להגיע להסכמה ולהוכיח לתושבים שאנחנו, חברי המועצה, יכולים ולצריכים לשים פוליטיקה בצד, והבטחתי שאני לא אהיה מונע מפוליטיקה, ברצוני להעלות הצעת החלטה שהיא סוג של פשרה הוגנת לחלוקת הסכום הזה של 2.25 מיליון שקלים, באופן שווה בין ארבעת הנושאים הבאים: חזות היישוב, כפי שרצית, חינוך, רווחה ופעילות בתמיכת ילדים. בואו נראה לתושבים שתקציב, ואני מקווה שאם ההחלטה הזאת תתקבל, יוכל לעבור פה אחד, קואליציה ואופוזיציה, ללא קשר. לסיום, אני כן קורא מכאן למנהלי הפורומים וחוזר לדברים שהזכרתי בתחילת הדף, למנהלי הפורומים של הקהילות השונות: קהילה פעילה, קהילה מועילה, וקהילת גבעת טל. עזרו לנו לייצג את רצון התושבים נאמנה. נהלו סקר אנונימי שבו כל תושב יכול להשתתף בחופשיות, ושידרג את התחומים החשובים בעיניו. טוב היה לו נעשה הדבר על ידי המועצה טרום התקציב. אך כמאמר הביטוי 'עדיף מאוחר מאשר אף פעם'. עשו זאת כעת ואני

מתחייב וקורא לכל חברי המועצה להתחייב גם כן לקבל את תוצאות הסקר ולפעול בהתאם. אני חושב שאם סקר כזה, לו היה נעשה, היה מגלה מה באמת התושבים רוצים, איפה הם רוצים שנשקיע את הכסף. אין לי ספק שזה באמת בנושאים של גינון, שוב, לא שזה לא חשוב. אבל עוד יש דברים חשובים יותר. זו הצעת ההחלטה שלי, בעצם מביא החלטה אחרת שבאה ואומרת אני מקבל את התקציב כפי שהוא. באמת מקבל את הנושא של הכסף שצריך לחזור לתושבים. רוצה שהחלוקה של ה-2.25 מיליון שקלים האלה תהיה באופן שיוויוני בין ארבעת הנושאים שצינתי. אני חושב שזה הוגן וזה ערכי יותר ונכון יותר.

אני רוצה רגע לענות.

רגע, דליה רצתה. דליה ביקשה קודם.

דליה מצביעה. תלמדו להבין שהיא מצביעה ולכן מי שמצביע, משפיע. קדימה.

א', אני לא שמעתי שכל ה-2.25 מיליון שקלים מוצאים לחזות היישוב.

40% מהם, אמרתי.

זה דבר ראשון. דבר שני, עם כל הכבוד לחינוך, לילדים, יש פה תוספות לפי מה שאני הבנתי, גם חוזרות הנחות שמיועדות לאוכלוסיות מתקשות, גם כל מיני פעילויות ברווחה שאודליה כרגע ציינה. אני רוצה להזכיר לך שאני היום מדברת גם ממקום של אוכלוסיה מבוגרת, בוגרת. שמשלמת לא מעט ארנונה, כי אנחנו בעלי בתים גדולים, ולנו אין שום תמורה למה שאנחנו משלמים. אני מדברת 'לנו', אני לא, באופן אישי, כן. אני מדברת באופן כללי, שאותה אוכלוסיה בוגרת אין לה שום תמורה לארנונה שהיא משלמת. לא מעניין אותם לא הסעות, ולא חינוך ולא גנים ולא חוגים. אז אני חושבת שמה שלהם הכי מפריע היום זה באמת הנראות והחזות של היישוב. איך היישוב הזה נראה. שאנשים בוגרים, יותר

שלומית ארצי:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

אלרן אהרוני:

דליה נחום לוי:

משתמשים במדרכות ומסתובבים והולכים. והניקיון צועק לשמיים. אז אם אנחנו רואים שישנן תוספות בכל המקומות שאתה הזכרת, אני לא חושבת שצריך למנוע גם בנושא של הגינון ושל הניקיון של היישוב. אני לא אמרתי למנוע. אמרתי לחלק בצורה שיויונית. התוספות, כמו שציירתי על פי האחוזים, הן תוספות שלא באות לידי ...

אלרן אהרוני:

גם אם הם לא צבועים, כאילו אין להם איזה ייעוד. החזרת ההכנסות, ההנחות של הארנונה שאת מדברת עליהם, זה בעצם החזרה למצב הקיים. לא פיצנו את התושבים על -

שי רוזנצוויג:

אלרן אהרוני:

אתה טועה. (מדברים ביחד) אנחנו נתנו תמיד,

שי רוזנצוויג:

הורדנו ל-2 מיליון, החזרנו ל-2.4.

אלרן אהרוני:

זה לא נכון. לא נכון.

אודליה גוטל:

אתה טועה.

שי רוזנצוויג:

תסתכלי בתקציב.

אלרן אהרוני:

לא, החזרנו את זה למה שהיה קודם, אבל לא למה שהיינו חייבים. אתה יכול כרשות להחליט על מדרגים ולתת מה שאתה רוצה. אנחנו בוחרים להתעלם מהעניין הזה ולתת ...

שי רוזנצוויג:

צמצמנו את זה בתקופת זה,

אלרן אהרוני:

רגע, שלומית, רצית להגיב. בבקשה.

שי רוזנצוויג:

אני רוצה להגיד משהו.

שלומית ארצי:

אתה יודע איזה דבר משמעותי זה בשביל אנשים?

שירי זיידמן:

אני יודע. בשביל זה אני אומר, צמצמנו והחזרנו.

אלרן אהרוני:

אני חושבת שבשנתיים האחרונות, כמו שכולם יודעים, היה לנו קודם כל לסגור פערים. לא היתה לנו ברירה וראינו את זה בכל מקום בתוך החיים הקהילתיים. את החיסכון, את הצמצום. עכשיו, לגבי נוי וניקיון, אני חושבת שאם פותחים את הפייסבוק רואים יפה מאוד, וזה לא נוגד ערכים, כל אחד בסוף כמשלם ארנונה רוצה לצאת מהבית שלו ולראות ניקיון, קצת פרחים. כן, זה לא רע לראות פרחים. יחד עם זאת, אני לא יודעת, קצת קשה לי שבתוך

שלומית ארצי:

ישיבת מועצה לאישור, יש רעיונות כאלה. הם היו צריכים לבוא קודם לאיזשהו שיח.

הם באו.

לא יודעת. אני לא הוזמנתי לשום פגישה כזאת.

גם אני לא.

יכולת ליזום.

אתה בוועדת כספים.

האם העלית אלטרנטיבה?

אני העליתי בוועדת כספים את האלטרנטיבה הזאת בדיוק. אני אמרתי שהחלוקה לא זה. זה היה אמור להירשם בפרוטוקול. אודליה רשמה בפרוטוקול שאני אמרתי שאני לא מקבל את זה ושנראה לי שצריך להשקיע באופן יותר שיוויוני בין תיקים.

זה מאוד כללי.

עכשיו, אני אגיד לך יותר מזה. אני יודעת שלעניין הגיל השלישי עושים פה עכשיו מאמצים אדירים.

מעולה.

יש צוות שמטפל בזה. והנושא הזה עכשיו, עם ההתאווררות התקציבית, קיבל היום במה. אני יכולה להגיד לך ברמה האישית. אני ושי כמעט מדברים כל יום על העניין הזה. ואני לא מרפה מהקטע של הגיל השלישי. ורינה מש עושה עבודה מדהימה. מדהימה. ואני יודעת את זה כי אמא שלי משתתפת בתוך התענוג הזה. ואני מקבלת את זה לתוך הבית.

מעולה.

אז לגבי ערכים, אני לא חושבת שאיבדנו את הערכים.

אלה דברים שצריך להיכנס עוד.

תראה, אין סוף. בכל מקום נרצה לשפר. אבל אני חושבת שגם בוא נהיה אמיתיים. יש פה מועצה שהיא לא רווחית. היא לא. אין לה.

אני רק אומר שהחלוקה צריכה להיות שיוויונית כרגע.

עדיין לא. גם לא ...

אלרן אהרוני:

שלומית ארצי:

אלרן אהרוני:

שלומית ארצי:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

אלרן אהרוני:

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

אלרן אהרוני:

שלומית ארצי:

אלרן אהרוני:

שלומית ארצי:

אלרן אהרוני:

שלומית ארצי:

אלרן אהרוני:

שלומית ארצי:

אוקיי. אייל.	שי רוזנצוויג:
היא לא יכולה. אנחנו משקרים לעצמנו?	שלומית ארצי:
ככה. קודם כל, לפני שלוש שנים היינו בגירעון בשוטף. וגירעון זה אומר שהוצאנו יותר ממה שתכננו. כתוצאה מזה, היינו צריכים עכשיו בשנתיים האחרונות להצטמצם. כולל גם השנה, רק בשביל להישאר מאוזן. אז בעצם הגדילה שלנו לא היתה צריכה לגדול למטרות, ההכנסות גדלו אמנם, אבל ההוצאות היו צריכות לקטון בשביל להישאר מאוזן. לעומת הגדילה. אבל אתה יכול לראות שגם, יש תוכנית ההבראה, שקיבלת את המענקים. נכון, אבל גם תסתכל לפני תוכנית ההבראה, אנחנו כבר גדלנו בתקציב שלנו, שלי. תמיד יש גידול, נכון. לא, לא תמיד יש גידול. היינו צריכים להיות בקיטון. למה? כי אנחנו צריכים סך הכל, אני מדבר על ההוצאות. על ההוצאות. אז התקציב צריך לקטון. בכל זאת אתה רואה שיש פה גדילה רוחבית בהרבה צירים פה.	אלרן אהרוני: אייל רוזנפלד:
במה גדל התקציב? אתה יודע להגיד, אייל? חוץ מארנונה וכאלה?	אלרן אהרוני: אייל רוזנפלד:
כרגע זה מה שהוא גדל. מה זאת אומרת? בעוד 2.5 מיליון ₪.	אלרן אהרוני: אייל רוזנפלד:
אוקיי. 2.5 מיליון ₪ תיכף נדבר עליהם. אבל אייל אומר שכבר התחיל גידול לפני שלוש שנים. אני רואה גידול פה, בטבלאות שאילן שם, רק בהכנסות מהתושבים. אגרות של ארנונה, אגרות בנייה, אגרות מים ואגרות שמירה.	אוריית שגיא: אייל רוזנפלד:
אגרות בנייה אגף זה לא מהתושבים. זה מיזמים. אוקיי. לא, סליחה. לא אגרות בנייה. היה פה סעיף אחר, של אישורים או משהו כזה.	שי רוזנצוויג: אוריית שגיא:
אבל עוד לא סיימתי לדבר. שנייה, עוד לא סיימתי פשוט לדבר.	אודליה גוטל: אוריית שגיא: אייל רוזנפלד:

אורית שגיא:	וזה לא, זה גם מתושבים אגרות בנייה.
אודליה גוטל:	בסדר, אבל חלק מאוד קטן.
אייל רוזנפלד:	עכשיו, לגבי השקעה למשל בחינוך.
אורית שגיא:	אבל אתה אומר שגדל. אתה יודע להגיד במה גדל?
אייל רוזנפלד:	שנייה, אני רוצה לסיים.
שי רוזנצוויג:	כן, מה? תני לו לסיים.
אורית שגיא:	לא, אני שואלת. אני רוצה לחזק את -
שי רוזנצוויג:	אורית, תקבלי גם 15 דקות.
אייל רוזנפלד:	אני רוצה לסיים. דבר ראשון,
שירי זיידמן:	כן. תני לבן אדם לדבר.
אייל רוזנפלד:	התקציב שלנו היה צריך לקטון או להישאר אותו דבר.
אורית שגיא:	מה, לא הבנתי. זה מצחיק?
שירי זיידמן:	לא, אורית, די. תני לאנשים לדבר. (מדברים ביחד)
אורית שגיא:	... אלי. אל ... בסדר? אל תדברי אלי.
שירי זיידמן:	תפסיקי להתקיי אנשים.
אורית שגיא:	אל תדברי אלי. אני לא מתקיפה אף אחד. את מתקיפה. תסתכלי -
שירי זיידמן:	אני לא מתקיפה. תני לבן אדם לדבר.
אורית שגיא:	את מתקיפה. תסתכלי על הפרצוף שלך.
שי רוזנצוויג:	חבר'ה, לא צריך לכעוס. בכל זאת זה יום שמח. בואו נמשיך.
אורית שגיא:	מאוד שמח. הלאה, בואו נשמח. נרים יין אחר כך, כוסית. הכל בסדר.
שי רוזנצוויג:	למה לא? ...
שלומית ארצי:	אבל אולי חאלס עם הציניות, באמת.
אורית שגיא:	בכיף, בכיף להרים כוסית.
שי רוזנצוויג:	אני יודע. (מדברים ביחד)
שי רוזנצוויג:	בואו נכבד את אייל.
שירי זיידמן:	די, נמאס.
שלומית ארצי:	אייל מנסה להגיד משהו.
אורית שגיא:	אייל, תמשיך, בבקשה. תורך.
אייל רוזנפלד:	בנושאי החינוך. אני חושב שתמיד צריך להשקיע יותר. אני מסכים עם זה לחלוטין. גם לי יש ילדים

במערכת החינוך פה. אנחנו משקיעים. אבל בוא נגיד שיש גם עוד אמצעים בחינוך, חוץ מבשוטף. למשל בשנתיים האחרונות החלפנו את ציוד המחשוב בעלות מעל 1.5 מיליון שקלים שהבאנו ליישוב פה. וזה מתקציבים נוספים. זה מעבר, זה פרויקטאלי אמנם, זה לא בשוטף. אנחנו מנסים כמה שיותר, אנחנו הגוף, מנסים כמה שיותר להביא למערכת החינוך. למשל השנה, אחד מהדברים, וכל בתי הספר שלנו הם בניהול עצמי, אחד מהדברים שהשנה הולכים לעשות, הולכים להשקיע בחיסכון באנרגיה. הולכים להחליף את המזגנים, את התאורה. הכסף שיישאר מהחיסכון בחשמל חוזר חזרה לבית הספר. אז יש לנו פה עוד, אנחנו מחפשים בכל מיני דרכים לעזור למוסדות חינוך שלנו. אוקיי? לא תמיד אפשר לעבוד בכל ה... מתרחבים פה בכל מיני ערוצים שונים בשביל לתרום להם. אין ספק שצריך עוד. זהו. אפשר להמשיך.

בסדר גמור. מי רוצה לדבר עכשיו? אורית, בבקשה. טוב, אז חלק מהדברים שאמרתי,

אחרי אורית מישהו עוד רוצה, סליחה? אוקיי, בסדר. חלק מהדברים אמרתי תוך כדי, ואני אשתדל לא לחזור אבל כמה דברים שחשוב לי להגיד. קודם כל אני חושבת שיישור קו בשנים 2020/21 הוא חשוב. ואני יישר כוח על הסיפור הזה. אני חושבת שאתה מכיר גם את עמדתי מקודם. תמיד היו שתי גישות בנוגע בעיקר לתשלום לספקים, שזה בוא נגיד האבן הכבדה שישבה על היישוב הזה הרבה שנים. ויש כאלה שאוהבים לראות את החוב לספקים, ויש כאלה שאוהבים לראות את החוב בהלוואות. אני באופן אישי דוגלת ומחזקת את הגישה שעדיף לקחת הלוואה ולשלם את חובות הספקים, כי זה בהחלט מאפשר לנו להמשיך להתנהל בצורה תקינה יותר ולתת שירותים טובים יותר לתושבים.

הסתכלתי באמת, קודם כל אני רוצה להתייחס רגע

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

ליישור קו הזה, לפני שאני אדבר על התקציב שמוצע כאן ל-2022. היישור קו הזה שבעצם קרה ב-2021, דיברת על התקציבים השוטפים ועל הגירעון המצטבר וכו', ובעצם אם אני מזהה נכון, ואילן, תתקן אותי אם אני טועה, עיקר האיזון בעצם בא ממענקים והלוואות של תוכנית ההבראה. אין בעיה, תתקנו אותי אם אני טועה. אמרתי, אם אני טועה, בבקשה תתקנו אותי בעניין הזה.

לא,

אילן דולב:

אז תתקן אותי תיכף, כשאני אסיים. בסדר? אבל תסביר גם למה, אוקיי. זה מה שאני רואה במספרים. אם יש הסבר אחר,

אורית שגיא:

אם נסתכל על ההכנסות וההוצאות, ברגע שאנחנו, אני מסתכלת על צמצום הגירעון השוטף והמצטבר. בסדר? עזוב עכשיו, אני לא מתייחסת לתקציב. בצמצום הגירעון השוטף והמצטבר, אותו יישור קו שעשינו,

אילן דולב:

אורית שגיא:

אבל הוא אמר שהוא יסביר. הוא יסביר לך אחרי, אין בעיה.

שי רוזנצוויג:

אני מזהה שיש לו קשר ישיר, וכך תוכנן. וכך זה היה אמור להיות. קשר ישיר לתוכנית ההבראה.

אורית שגיא:

השוטף זה ...

אילן דולב:

בסדר גמור. בגירעון המצטבר, אותו גרף ששי הציג, אמרתי, לפי התוכנית.

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

הציג בהתלהבות, אני חושבת שזה מאוד חשוב. ואני רוצה רגע לשים נקודה על הדבר הזה ולהזכיר, אתה מכיר את זה גם, שי, שבעצם באמת לא היו הרבה שנים בהיסטוריה של אלפי מנשה שהיה איזון תקציבי והיתה שנה אחת כזו שאני זוכרת אותה, שהיתה ב-2012, בדיוק שנה לפני שנכנסנו למועצה. וגם שם זה היה בעיקר מאיזשהם מענקי איזון כאלה ואחרים שקיבלנו, שאפשרו את אותו יישור קו תקציבי. אני חושבת שהאתגר הגדול שלנו היה, ועדיין נשאר, וזה גם אני אשמח לקבל רגע יותר פירוט נקודתי, זה

לראות איך אנחנו פורצים את מסגרת התקציב השנתית. כי בסוף, אם לקחתי מענק או הלוואה כדי לכסות חור נקודתי אבל בהתנהלות השוטפת אני ממשיכה להתנהל על תקציב במסגרת מסוימת, אמרה שלומית 'אנחנו מועצה גירעונית, אנחנו לא מועצה רווחית', הוא לא מועצה רווחית, והשאלה איך הדבר הזה בא לידי ביטוי בשנת 2022.

עכשיו אני מגיעה לתקציב של 2022. כשאני הסתכלתי על התקציב, בטבלאות ששלחתם, אני באמת ראיתי גידול. ראיתי גידול בארנונה מתושבים, ראיתי גידול באגרות שמירה, ראיתי גידול באגרות מים. בעיקר דברים שכמו שאלרן אמר, נובעים מהגידול הטבעי של היישוב. גם הגידול בחינוך זה בעצם גידול של, זה נכנס-יוצא. זאת אומרת אם יש אולי יותר מורים, יותר משכורות וכו', אנחנו מקבלים את זה ממשד החינוך וזה יוצא. אז זה לא באמת כסף שנשאר לנו כדי להשקיע ביישוב. בסדר?

זה לא נכון. אבל אני אגיב על זה אחר כך.

למה זה לא נכון? אז תגיב, אין בעיה. תקן אותי, בשמחה. אני אמרתי, בגלל זה גם שאלתי את אייל ואני שואלת גם אותך. איפה בא לידי ביטוי הגידול בתקציב? המספר היחיד שאני זיהיתי כאן שהוא משמעותי זה באמת, קודם כל זיהיתי ירידה משמעותית בהסעות,

בגלל הקורונה.

לא, רגע. נכון, זה נכון. קודם כל צריך לשים לב באמת להסעות, שאנחנו עכשיו בשנה הקרובה בעצם חוזרים למה שהיה לפני שלוש שנים. כי בשנתיים האחרונות,

כבר שנה שם.

לא מדויק. כי שי נלחם גם והוא השיג אחוז הנחה,

לא, אבל אני אומר. חזרנו,

לא, אני מסתכלת על מה שהומצא.

לא חזרנו.

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

אייל רוזנפלד:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אייל רוזנפלד:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

אייל רוזנפלד:

אנחנו כבר שנה מסייעים את כולם.	שי רוזנצוויג:
האחוזים של ההשתתפות של משרד החינוך הרבה יותר גבוהים ממה שהיו לפני שנה.	אייל רוזנפלד:
גם מכרז -	אודליה גוטל:
נכון, היתה לנו ירידה שחזרה. אני מסתכלת כרגע על כל תקציב ההסעות.	אורית שגיא:
ההסעות דרך משכ"ל.	שלומית ארצי:
לא, לא, רגע, שנייה. חשוב לדייק את זה. ההסעות לא דרך משכ"ל. יצאנו לשני מכרזים. גם בחינוך הרגיל וגם בחינוך המיוחד. והצלחנו להוזיל את העלויות הבסיסיות שאנחנו שילמנו עד היום. ואם את רואה שינוי,	אודליה גוטל:
קודם כל ענית לי כבר על השאלה הבאה.	אורית שגיא:
הוזלנו את העלויות.	אודליה גוטל:
סימנתי את הירידה בהסעות תלמידים חינוך מיוחד, ורציתי לשאול על מה מבוססת הירידה, אז אחלה. ירידה של כמעט 660,000 שקל.	אורית שגיא:
זה לא רק, רגע. מה שנקרא גילוי נאות. זה לא רק מזה שהשגנו הנחה. אלא גם כי ההסעות מותאמות לכמות התלמידים שנוסעים. יכול להיות שיש כמות קטנה יותר ולכן הסכום הוא קטן יותר. אבל חד משמעית אני אומרת. כן היתה הנחה במחירים, אבל לא כל ה-600 זה ההנחה הזאת.	אודליה גוטל:
אוקיי. בסדר, כי הביצוע של השנה לא מראה שיש אפשרות לעשות ירידה.	אורית שגיא:
המכרז היה לתחילת שנה זאת.	אודליה גוטל:
את אומרת בהסעות תלמידים ומורים בהוצאה, ירדנו בכמה? ב-600,000 שקל.	אילן דולב:
660,000 שקל אני רואה.	אורית שגיא:
אני רואה בחינוך המיוחד, אני קורא את המספרים.	אילן דולב:
תיכף אני אגיד לך.	משה אופיר:
בניגוד לתקציב 2021, 3.5 מיליון שקלים. 3.560. והשנה אנחנו הולכים לעשות 3.492. הפרש של 68,000 שקלים.	אילן דולב:

- אודליה גוטל:**
אילן דולב:
 זהו, זה כבר יותר הגיוני.
 זה בגלל החיסכון במכרז. ה-68,000 שקלים זה חיסכון במכרז. בהסעות חינוך רגיל היה לנו 2.168. השנה אנחנו עולים ב-2.661.
 רגע, שנייה, דקה.
אורית שגיא:
אילן דולב:
 אנחנו מסתכלים על ההוצאה. לא על ההכנסה.
אורית שגיא:
אילן דולב:
 אה, אוקיי. ובהכנסה הירידה ממה נבעה?
 יש לזה, בואי נעבור על המספרים של ההכנסה. ב-2020, אני מזכיר לכם, קיבלנו ממשרד החינוך עדכון של האחוזים. מה?
 קיבלנו, ממש קיבלנו. אהבתי את הקיבלנו.
אודליה גוטל:
שי רוזנצוויג:
אילן דולב:
 כן, קיבלנו. הם פשוט באו ונתנו לנו.
 נכון, לגמרי. הם באו עם צ'ק, האמת. אבל הם לא באו אלי, הם באו לשי. ייאמר לזכותו. היתה כאן עבודה של שי, אודליה. משרדי החינוך הביאו, והחזירו כספים, אני אשתמש במונחים הנכונים. החזירו את ההנחה לרמה שהיתה קודם. וב-2020 קיבלנו סדר גודל, חלק של ההחזר.
אודליה גוטל:
אילן דולב:
 2 מיליון שקלים, נכון. 2.1. וב-2021 קיבלנו בגין 2020. ובגין 2021. בגין 2022 אני כבר לא, זאת אומרת הם גמרו לשלם לנו את כל הפערים ולכן ההכנסות,
 הבנו, קטנו.
אורית שגיא:
אילן דולב:
 ב-2022 קטנו.
אורית שגיא:
אילן דולב:
 הצטמצמו בעצם לפעילות השוטפת. הבנתי.
אורית שגיא:
אילן דולב:
 שמרני כזה. הייתי מאוד שמרני גם בזה.
 אז אני חוזרת רגע לשאלה שלי, ובאמת אני אשמח רגע שתשימו זרקור, מי מכם שיבחר לענות. איפה נעשה הגידול בתקציב. ראיתי את הקצת יותר מ-2 מיליון שקלים הכנסות צפויות מאזור התעשייה.
 2.5
שי רוזנצוויג:
אורית שגיא:
 אני מניחה שזו הערכה. רגע, שנייה. זה כבר כסף שאנחנו יודעים בוודאות שהוא יתקבל?

<p>זו לא הערכה. זה כסף שהוא ודאי. אוקיי. אז אני אשמח שרגע תסביר את הסיפור הזה. וזהו. רק כדי להבין איפה אנחנו עומדים מבחינת, כאילו איפה יכולים להיות מוקשים בתקציב, שחלילה יחזירו אותנו לסיטואציה של גירעון.</p>	<p>שי רוזנצוויג: אורית שגיא:</p>
<p>איפה המוקשים, בקיצור. תעשי את זה קצר. איפה יש מוקשים בתקציב הזה. אני לא מכיר מוקשים. תראה לנו איפה יש מוקשים.</p>	<p>שי רוזנצוויג:</p>
<p>תמיד יש. אין. אין. בהגדרה. אני לא קראתי את הקווים המנחים?. לא שמנו מוקשים. אנחנו לא חוזרים לחזור לאיפה שהיינו לפני כמה שנים.</p>	<p>אורית שגיא: שי רוזנצוויג:</p>
<p>בסדר, אתגרים. בוא נגיד אתגרים. לא, לא, אנחנו לא שם גם בתפיסה, אורית. אורית, תראי, ביחס, בואי נסתכל על הכנסות מארנונה. אמרת את זה מקודם בהגינות שהכנסות מתושבים עלו. אכן בארנונה עלינו ביחס ל-2019. אם היינו 20 מיליון שקלים, היום אנחנו נמצאים כבר בקצב של 24.5 מיליון שקלים. שזה משמעותי. וזה לא רק מהתושבים. גם עשינו העמקה. עשינו את סקר הנכסים. יזמים שבונים, אתם יודעים ביו"ש, יש משהו שנקרא ארנונה לאדמת בניין. ליזמים בגבעת טל, חייבנו אותם השנה. גם באזור התעשייה על השימוש בקרקע.</p>	<p>אורית שגיא: אודליה גוטל: אילן דולב:</p>
<p>מה שלא קרה עד היום בכלל. מה שלא קרה בעבר. אז לכן בסיס הגבייה גדל. אוקיי.</p>	<p>אודליה גוטל: אילן דולב: אורית שגיא:</p>
<p>ב-4.5 מיליון שקל, וזה הרבה מאוד כסף ליישוב הזה. ו-2.5 מיליון שקל, כן, אבל זה ארנונה. זה מתושבים. השאלה אם יש עוד משהו, (מדברים ביחד)</p>	<p>אילן דולב: אורית שגיא:</p>
<p>2.5 מיליון שקלים מאזור התעשייה ומפיתוח היישוב. מהיכרותי את המטריה, החלק הארי זה מארנונה של תושבים.</p>	<p>אילן דולב: אורית שגיא:</p>

אילן דולב:

את שאלת אם יש מוקשים. אז אם בעבר היה חשש בהכנסות מארנונה, ולקחנו אותם כצפי עם אחוז גבייה טיפה מוטה למעלה, כי ידענו, אתם זוכרים כשישבנו, מאז שאני זוכר את עצמי כאן בשולחן הזה וגם בוועדות כספים. אמרתי חד, חלק וברור, תקציב המועצה גירעוני. ואין לנו ברירה אלא לאזן אותו בכוח. ואנחנו עם הזמן ננסה למצוא, והזמן לא פעל לטובתנו, כי משרדי ממשלה הנחיתו עלינו עוד ועוד מכות. קיצוצים לכל אורך הדרך. בגלל שאנחנו סוציו 8, בסדר? ולא מרחמים על סוציו 8. סוציו 8 אומרים, משרדי הממשלה אומרים 'התושבים ישלמו לכם'. את לא רואה בבסיס התקציב גידול בהכנסות ממשלה. בעצם זה אמור להיות הפוך. בסדר? אמור להיות הפוך. משרדי ממשלה מעבירים מתקציבים מרשויות שהתושבים בהם חזקים לרשויות נחלשות. אז זה הרעיון. לכן לא תראי גידול בהכנסות משרדי הממשלה.

לא בשוטף.

אורית שגיא:

היישוב הזה יצטרך להחזיק את עצמו בעצמו, עד שאזור התעשייה יקום והוא יקום, אני מקווה, מתי? עוד שנתיים.

אילן דולב:

שי רוזנצוויג:

שנתיים. ואז באמת תהיה לנו רווחה. תהיה רווחה משמעותית. אנחנו מדברים על 8 מיליון שקלים הכנסה נוספת בארנונה. נטו ליישוב, שיהיה אפשר לחלק אותה בחינוך.

אילן דולב:

אגב, גם את 2023 אנחנו נסיים בצורה מאוזנת. אבל עדיין, רק על הסיפור של הגידול, מאיפה הוא נובע.

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

הוא ענה לך.

שי רוזנצוויג:

הסברתי לך, בדיוק עכשיו. 4.5 מיליון שקלים בארנונה,

אילן דולב:

לא מצאו פה נפט, אני יכול להרגיע אותך. לא, לא מצאו פה נפט. הוא ענה לך בדיוק ממה הגידול.

שי רוזנצוויג:

מארנונה?

אורית שגיא:

- אלרן אהרוני:
 אילן דולב:
 אורית שגיא:
 שי רוזנצוויג:
- 4.5 מיליון.
 4.5 הכנסות עצמיות.
 אוקיי, אז גידול טבעי. זאת אומרת אין פה איזה משהו,
 לא מצאו פה נפט. לא, אנחנו רק יצאנו מתוכנית הבראה. כולנו שרוטים וחבולים. אנחנו באמת בשנים האלה שילמנו רק חובות. עמדנו באבני הדרך, עמדנו בהם בהצלחה. התרכזנו בהם, שילמנו את החובות. עכשיו, ובשנתיים האלו ובהחלט לא מצאנו פה נפט. הכנסות עצמיות וארנונה והרבה התייעלות. אם עושים פה מכרזים בעצמנו, חוסכים מאות אלפי שקלים, אם אנחנו כבר עושים, באמת, הסעות שחסכנו פה ים של כסף.
 קולות קוראים.
- שירי זיידמן:
 שי רוזנצוויג:
 אורית שגיא:
 שי רוזנצוויג:
 אורית שגיא:
 שי רוזנצוויג:
 אורית שגיא:
 שי רוזנצוויג:
 אורית שגיא:
- אם ראש המועצה תרם מכספו רבע מיליון שקל, בסדר? שאלת מאיפה הכסף. כן, לא מוצאים נפט. אבל פה, רגע, שי, שנייה. תראה, אני לא מתייחסת עכשיו לפעולות. אני מתייחסת למספרים שאתם נתתם.
 אז הוא ענה לך.
 לא, אבל המספרים לא תומכים את מה שאתה אומר. מה, איפה לא תומך? מה לא תומך?
 תסתכל במספרים. המספרים מראים דברים אחרים. מה את רוצה? איפה -
 אז אני אומרת. הטבלאות מראות את הגידול בארנונה. אגב, השכר, הוצאות שכר עולות, לא יורדים. אין בעיה, בסדר. אני רק אומרת, אני בסוף מסתכלת על מספרים. לא מסתכלת על אמירות.
 אז תסבירי. מה לא מסתדר?
 שום דבר לא מסתדר לי. לא שלא מסתדר לי. אני אומרת, הגידול נובע מגידול טבעי מהכנסות מתושבים. אין כאן איזושהי פעולה -
 לא, להגיד באופן כללי זה בסדר. בואי תרדי לנקודות.

אמרת, אני הראיתי את המספרים. אני אמרת,	אורית שגיא:
את נתת משהו ...	אייל רוזנפלד:
שנייה, רגע, היא מדברת.	שלומית ארצי:
טוב, אוקיי, חברה. יש לה שלוש דקות לסיים.	שי רוזנצוויג:
אבל באופן כללי. אני מנסה לכוון אותה. (מדברים ביחד)	אייל רוזנפלד:
אייל, אני שואלת. אני הראיתי את המספר. אתה	אורית שגיא:
אומר יש גידול במקום אחר, תראה לי את המספר.	שי רוזנצוויג:
אייל, אייל, ענינו לה.	אורית שגיא:
אבל הוא הסביר באמירות שלא נתמכות במספרים.	אייל רוזנפלד:
הוא נגע בדיוק בסעיפים.	שי רוזנצוויג:
הוא הסביר לך. אם יש לך עוד שאלות,	אורית שגיא:
כן, יש לי עוד -	שי רוזנצוויג:
קדימה, יש לך עוד שלוש דקות. אז אנא.	אורית שגיא:
יש לי עוד אמירה אחת, שאני גם אמרת תוך כדי	אורית שגיא:
הצגת הדברים שלך. אני מסכימה עם אלרן בנושא	
של ההשקעה. יכול להיות שיש מי שחושב שנושא	
החינוך, הרווחה והפרט הוא מושלם. שנייה, דקה	
רגע. קודם כל זה נאמר. (מדברים ביחד)	
אף אחד לא אמר את זה.	אייל רוזנפלד:
אף אחד לא אמר. החינוך לא מושלם, הרווחה לא	שירי זיידמן:
מושלמת. גם אנחנו לא מושלמים.	אורית שגיא:
אני מדברת עם שי, לא איתך.	שירי זיידמן:
ברור. את לא מדברת עם אף אחד.	שי רוזנצוויג:
את לא יכולה להגיד דבר כזה כי אני לא אגיד דבר	
כזה.	אורית שגיא:
אין בעיה.	שירי זיידמן:
לא, תעזוב, שתגיד. זה לא מעניין.	אורית שגיא:
אז אני חוזרת. ואפשר לכעוס, אני מצטערת אם זה	
מכעיס שאני חושבת שהחינוך חשוב.	שירי זיידמן:
מי אמר שלא? כולנו חושבים ככה. את כל כך	
מומחית להוציא דברים מהקשרים. אחרי זה את	
הולכת ואת אומרת 'הנה, צדקתי. אתם רואים. אף	
אחד לא אכפת לי, רק לי אכפת מהחינוך'. לא,	

אורית. לכולם אכפת מהחינוך. לכולם אכפת מהרווחה. והכל טעון שיפור,	
תגידי לי כשאת מסיימת, בסדר?	אורית שגיא:
אני אודיע לך, את תדאגי. אני אצלצל בפעמון. ולכולם אכפת מהנושא של הילדים שלנו. גם הילדים שלנו במערכת החינוך, גם שלך. גם הרווחה חשובה. גם התרבות חשובה. הכל חשוב.	שירי זיידמן:
נהדר, יופי. אני יכולה להמשיך?	אורית שגיא:
אבל גם חשוב הנראות,	שירי זיידמן:
אני יכולה להמשיך?	אורית שגיא:
לא, אני אגיד לך כשאני סיימתי. אבל אמרת לי כשאני אסיים אני אגיד לך.	שירי זיידמן:
אבל את התפרצת לדברי, שירי.	אורית שגיא:
גם הנראות חשובה. אני בוועדת איכות הסביבה. אני באיכות הסביבה מאוד הייתי רוצה שיהיו לי פרויקטים.	שירי זיידמן:
אני רוצה שתנהג כלפי כולם באופן שוויוני.	אורית שגיא:
ברור, אבל אמרת לי שאני אגיב,	שירי זיידמן:
בשם השוויון,	שי רוזנצוויג:
בשם השוויון, נכון, צודקת.	שירי זיידמן:
אנא הנמיכי, כדי שהיא תסיים.	שי רוזנצוויג:
ברור.	שירי זיידמן:
תודה רבה. אז אני חוזרת ואומרת שאני חושבת שמערכת החינוך כאן, יש כאן צוות הוראה מקסים, שעושה עבודה מאוד קשה כדי למצות את האמצעים הקיימים. והאמצעים הקיימים הם מאוד דלים. גם בתשתיות, גם בתוכניות, גם בהרבה דברים. אנחנו רואים את זה בא לידי ביטוי כשהילדים שלנו מגיעים למסגרות החיצוניות בתיכונים. הם מגיעים ברמות לימודיות לא תמיד מתאימות למה שקורה שם. ואני חושבת שזה משהו שאנחנו חייבים לטפל בו, ויפה שעה אחת קודם. זה לא קשור לילדים שלי. הילדים שלי, תודה לאל, רובם כבר לא במערכת החינוך. צלחנו את האירוע הזה. ומי שנמצא מקבל את	אורית שגיא:

התמיכה ואת החיזוקים שהוא צריך. זה קשור לזה שאני חושבת שהחינוך יקבע את גורל היישוב הזה בהסתכלות קדימה. כי כשאנשים בוחרים מקום לגור בו, הם מסתכלים על מערכת החינוך. האם היא מספקת את הצרכים שלהם והאם לא. ואנחנו צריכים לעמוד בתחרות עם כל מה שקורה כאן בסביבה אצלנו, ויש לנו יישוב שיש לו הרבה דברים להציע, אבל הוא צריך להיות מסוגל גם להציע פייט בנושא של החינוך. רגע, אני לא סיימתי. (מדברים ביחד)

אורית שגיא:

תתייחסו בדברים שלכם. אני מסכימה שהיישוב מלוכלך ומוזנח וצריך להשקיע גם בזה. לא באנו ואמרנו עזבו את זה, תשקיעו רק בדברים אחרים. אבל כן הייתי רוצה לראות כאן גם דברים שקשורים בחינוך, ברווחה ובפרט. אני חושבת שאני מצטער אותי להגיד שזה לא הופיע כאן. תודה.

שי רוזנצוויג:

טוב, אז אני אתייחס. אנחנו רוצים להתקדם כי יש לנו גם ישיבת מועצה אחרי זה. אז קודם כל, אלרן, יקירי. אתה לא מכיר אותי, מסתבר. בבחירות אני לא עושה חשבונות. אני יומיים אחרי שנבחרתי גם העליתי את הארנונה במקסימום וגם הבאתי חשב מלווה שלא היה פה בהיסטוריה של היישוב. שזה מה שנקרא... מאיור קילר, אוקיי? באמונה שלמה שזה הדבר המקצועי שצריך לעשות. כל מה שאני עושה אני מסתכל עליו מקצועית. אגב, אני לא צריך לעשות סקר אנונימי. יש דבר כזה שנקרא BI. אתה מכיר? יש מוקד שאתה אוסף את כל הקריאות. אתה יכול ללמוד מתוך המוקד הזה ולדעת מהן הקריאות, ומה הציבור רוצה.

אלרן אהרוני:

לא, זה לא אותו דבר.

אורית שגיא:

מישהו יפתח קריאה על חינוך? לא הבנתי.

שי רוזנצוויג:

מה זאת אומרת? על כל פיפס פותחים לך פה קריאה.

אורית שגיא:

שי, בחיאת.

שי רוזנצוויג:

רגע, שנייה.

זה אתה יכול לעשות בשביל לייעל את המוקד. בסדר גמור. אני רוצה להגיד לך משהו. אם באמת היית רוצה לשנות, באמת היית רוצה, אתה נמצא פה רבע דקה, בסדר? היית באמת רוצה לשנות ולהשפיע, אתה חביבי, אתה בוועדת כספים. אתה היית צריך, הייתי מצפה ממך, לקבל תקציב אלטרנטיבי. אני רוצה להשקיע יותר בזה. זה לא עובד ככה. אנחנו כבר, אמרתי -

הוא הציע.

לא קיבלתי. האם שלחת לנו תקציב אלטרנטיבי, רגע, אל תעני בשמו, גברתי.

... שפעם שעברה עשה את זה יפה מאוד.

אל תעני בשמו. האם אתה ...

אני בשוק ... זה עלה בוועדת כספים.

לא קיבלנו תקציב אלטרנטיבי. רגע, ויש דרך מסודרת לעשות את זה. רגע, אני לא צריך שתענה לי עכשיו, בסדר? אני רק אומר. אני ראש המועצה, הייתי איתך בשיחה. אמרתי לך 'אלרן, יש משהו שאתה צריך, פרוט אותו, תגיד לי'. פרוט אותו בכסף. כמה ולאן.

כשאני הייתי בוועדת כספים עשרה ימים לפני הדבר הזה, בישיבה אחת.

נכון. ולכן אתה לא יכול לבוא ולקחת תקציב שעובדים עליו,

אז נתתי הערות בישיבה.

רגע, שנייה, תן לי לסיים.

והן רשומות בפרוטוקול.

תן לי בבקשה לסיים. בגלל שאתה לא נמצא פה כל כך הרבה זמן, לבוא ולהגיד אמירות כאלה שאתה לא מכיר, אתה לא עבדת חצי שנה על תקציב. אתה לא מכיר, אין לך מושג. ולהגיד על משהו שלקחו פה כל שקל פה יש פה ייעוד.

יש מספרים,

לא, יש ייעוד. להגיד עזבו את הכסף הזה, בואו נחלק

אלרן אהרוני:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אלרן אהרוני:

שי רוזנצוויג:

אלרן אהרוני:

שי רוזנצוויג:

אלרן אהרוני:

שי רוזנצוויג:

אלרן אהרוני:

שי רוזנצוויג:

אותו שווה בשווה. השווה בשווה הזה לא פותר לך פה שום בעיה. אתה לא יכול לעשות איתו כלום. לא בזה, לא בזה ולא בזה. כולם יצחקו. רגע, שנייה. ההשקעה שלנו, אני אומר את זה לך וגם לך, גם בחינוך, וגם ברווחה. תראו את המספרים. זה רק בתקציב הרגיל. אנחנו עוד מעט ניגע בתקציב הבלתי רגיל. כי כנראה אתם לא מבינים,

אלרן אהרוני:

הראיתי לך במספרים.

שי רוזנצוויג:

המספרים גדלים. כל המספרים פה הם הכי גדולים בעשור האחרון, אם לא יותר. אין מספרים יותר גדולים.

אורית שגיא:

אבל אתה עוד פעם נשאל. תראה איפה הם גדולים. במה הם גדולים? בארנונה? במה הם גדולים, שי? אני שואלת כבר ארבע פעמים. תראה לי שורה עם מספר.

שי רוזנצוויג:

הראו לך.

אורית שגיא:

לא הראו לך שורה.

שי רוזנצוויג:

אם את לא מבינה, חוסר הבנה,

אורית שגיא:

אני לא מבינה. תסביר לי.

שי רוזנצוויג:

אבל הסברנו לך.

אורית שגיא:

אתה מסביר לי, שי. תסביר לי, בתור אחת שהסבירה לך את התקציב שנה אחרי שנה, בוא תסביר לי איפה אתה רואה את הגידול בתקציב.

שי רוזנצוויג:

את מדברת על השנים האלה?

אורית שגיא:

כן, אני מדברת על השנים האלה. אני מדברת על השנים האלה, שי. כן.

שי רוזנצוויג:

את מדברת על אלה?

אורית שגיא:

כן, את מדברת על אלה.

שי רוזנצוויג:

על אלה את מדברת?

אורית שגיא:

לא, לא על אלה.

שי רוזנצוויג:

על איזה? על איזה את מדברת?

אורית שגיא:

על 2013, 2014, 2015. כן, על אלה.

שי רוזנצוויג:

תסתכלי, תסתכלי.

אורית שגיא:

אבל אתה קיבלת כאן מענק של 9 מיליון.

- שי רוזנצוויג:** מה זה קיבלתי? אני נלחמתי להביא אותו, גברת.
אורית שגיא: אין בעיה, אין בעיה. הבאת תוכנית הבראה, הכל בסדר.
- שי רוזנצוויג:** אגב, את הצבעת נגד. היית בעד הלוואות לשלם לספקים?
אורית שגיא: שי, אני הצבעתי נגד כל התוכנית. כי אני לא קיבלתי אינפורמציה.
- שי רוזנצוויג:** לא, את אומרת מצד אחד אני בעד הלוואות.
אורית שגיא: פירגנתי לך, אמרתי לך כל הכבוד. יופי, הלאה. בוא תראה לי מספר.
- שי רוזנצוויג:** אני לא צריך להראות לך כלום.
אורית שגיא: תראה לתושבים, לא לי. אתה אומר שיש גידול, תראה לי איפה הגידול.
- שי רוזנצוויג:** אורית, התושבים לא מטומטמים.
אורית שגיא: תראה לי איפה הגידול. דווקא בגלל שהם לא מטומטמים. תראה להם. אל תגיד - הם לא כועסים עלי שסיימתי שנתיים - מעולה, גם אני לא כועסת.
- שי רוזנצוויג:** לא, את נראית כעושה.
אורית שגיא: ממש לא, שי, אל תנסה אפילו. אני ממש לא כעושה. יש לי שאלה. ...
- שי רוזנצוויג:** הלאה, ההשקעה שלנו ברווחה ובחינוך היא חסרת תקדים. עמדנו בכל מה שאמרנו. אמרנו נעלה את ההנחות, העלינו. לא בילפנו את הציבור בשום דבר. והדברים האלה הם לא מובנים מאליו. היה בקלות אפשר להתאהב בלהוריד את ההנחות, להתאהב בסדר העולמי החדש ולתלות את זה בקורונה. עובדה שלא הלכנו לשם. כשאתם מדברים על שיפור השירות בניקיון, אתם קוראים לזה ניקיון. או לא יודע מה. אני קורא לזה תברואה. אני קורא לזה שמירה על בריאות הציבור. כשאנחנו היום נמצאים בתחתית הדירוג מבחינת תקן בכל המועצות, אני לא מיישר כאן שום קו. מי מתבלבל? אין פה שום יישור קו. אנחנו מעלים עוד קצת. ושנה הבאה בתקציב, אני

רוצה לעדכן אותך, אנחנו נעלה עוד קצת. וככה בשנים הקרובות.

הלוואי, מעולה.

יופי, אז מעולה.

אני מנסה להבין איפה העלייה, חוץ מאשר בארנונה. אז אם לא הצלחת עד עכשיו, אז לא נורא. יכול להיות אם משה היה פה היה מסביר לך. אנחנו נמצאים בתחתית. אז אני מסתכל על הניקיון, זה תברואה. במיוחד עכשיו בקורונה. אתם רואים את המסכות על הרצפה? אין לנו את האנשים לאסוף אותם. ארבעה האלה, לא משנה איך זה, אין. ואותו דבר באחזקה. כל הכסף הזה זה עוד בן אדם אחד באחזקה. עוד בן אדם אחד בניקיון. מי ישמע. אנחנו מדברים פה על העלאה מינימאלית. לא הולכים להכפיל. הלוואי. עוד בן אדם וחצי בגיבון. זה בעצם ייתן לי אפשרות לייצר פה,

אני רואה פה כמעט מיליון שקל. אתה מדבר על פה על כמעט מיליון שקל.

אתה טועה.

אתה אמרת את זה,

לא, אתה טועה. פה יש פרויקטים שהם נקודתיים.

אתה אמרת את זה בתקציב.

אתה טועה. אז אני רוצה להסביר לך. אתה טועה. בסך הכל זה לא הולך על איזה, 4 מיליון שקל האלה הולכים על שלושה אנשים. הם לא הולכים לעשות פה את אקזיט חייהם. יש פה כן פעולות שנצטרך לעשות לרווחת התושבים. אגב, אין פה שקל לפרחים. הלוואי. אודליה, תכניסי. לא, אין.

אף לא שקל -

אני מכיר את התוכנית. אני בניתי אותה.

יופי. אני רואה ... רשום. 200,000 שקל גיבון.

גיבון זה גיבון. מה?

אין פה ...

רגע, שנייה, לא. (מדברים ביחד)

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אלרן אהרוני:

שי רוזנצוויג:

אלרן אהרוני:

שי רוזנצוויג:

אלרן אהרוני:

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

אלרן אהרוני:

שירי זיידמן:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

- אלרן אהרוני:**
שירי זיידמן:
 אתה שומע את התלונות של אנשים בגבעת טל. אתה חי כמוני בגבעת טל. אתה יודע מה קורה בגבעת טל. אני יודע.
- אלרן אהרוני:**
שירי זיידמן:
 נו, ואתה שומע שיותר מעניין אותם החינוך? יותר מעניין אותם שזרוק זבל במדרכות.
- אלרן אהרוני:**
 סליחה, אבל אני היחיד פה שזרוק את הרעיון. אתם משערים.
- שירי זיידמן:**
 מה? מה זה משערים. אני לא משערת. אני מדברת עם תושבים כמוך, אלרן, אתה לא היחיד שמדבר עם תושבים. גם אני מדברת איתם.
- אלרן אהרוני:**
שירי זיידמן:
 אני לא אמרתי.
 אז מה הבעיה?
- אלרן אהרוני:**
שירי זיידמן:
 זה ויכוח סרק. כי אין נתונים.
 לא, זה לא ויכוח סרק. אתה אומר נעשה סקר. אז אני שומעת את התושבים,
- אלרן אהרוני:**
 יכול להיות שאני טועה. אני לא אמרתי שאני לא טועה.
- שירי זיידמן:**
אלרן אהרוני:
 אומרים לי 'למה ארגזים זרוקים פה? ולמה זה' אני לא אמרתי שאני לא טועה, סליחה. אני לא אמרתי שאני לא טועה. אמרתי היה צריך לעשות סקר. לא נעשה. עדיף מאוחר מאשר אף פעם. כדי שכולנו נדע. מה הבעיה? אתם מפחדים לדעת? יש לכם מה להסתיר? מפחדים לדעת? (מדברים ביחד)
 אני אגיד לך מה הבעיה שלי.
- שירי זיידמן:**
שי רוזנצווייג:
 שירי, רגע, רגע, רגע. מה זה צריך להיות?! שקט, שקט. אני רוצה להמשיך. קחו את זה החוצה. שיפור זה שירות, כשאני אומר שיפור שירות, אנחנו פה במינימום, ועושים את המקסימום שאנחנו מבחינת תקן אנחנו במינימום, עושים את המקסימום לשיפור בהנדסה. לתת פה עוד אנשים שיענו לטלפונים. אנשים פה לא מצליחים להעביר את הבית על שמם. זה בגזברות. אנשים לא מצליחים לקבל דוחות,
 מישהו ביקר את זה?

- רגע, סליחה, אני מדבר. אל תפריע לי.
שמעת אותי מבקר על זה?
אל תפריע לי בבקשה. בחינוך אנחנו משפרים. אנחנו מוסיפים פה עוד תקן. זה לא מעניין אותך. אתה עכשיו מסתכל ככה. עשינו עבודה, היא באה מתוך עבודה שלא באה משום דבר. וואי, כתבו בפייסבוק שמלוכלך. לא, אני רוצה באמת שהתקנים שלנו יהיו נורמטיביים, כמו בכל יישוב נורמאלי. אי אפשר לנקות יישוב של כמעט 10,000 אנשים, עם ארבעה אנשים.
- מישהו התווכח עם זה, שי? מישהו התווכח עם זה?
לא, אני רוצה להראות, שנייה, אבל לא סיימתי.
אבל זה לא הויכוח.
אני לא אמרתי שיש ויכוח. אני רק מראה,
אמרת. אתה מציג את זה כאילו כטענת נגד. לא התווכחנו על זה.
- אורית, טענת הנגד שהוא אמר 'תשקיע יותר ברווחה, תשקיע יותר בזה'. אני משקיע יותר ברווחה. אני עושה תוכניות ברווחה. אתם מוזמנים ללכת, אגב. ככל שמותר להם. אני לא מתבייש בזה. זה לא משנה. אני מעלה את ההנחות לאוכלוסיות המוחלשות. היום הסכומים שאני משקיע הם חסרי תקדים.
- איפה? אז תראה את השורות.
הראינו לך.
איפה השורה, שי? תראה לי את השורה. לא הראית לי שורה. אמרת אמירה. לא הראית לי שורה.
לא ראית שורה ברווחה?
שי, שי, רגע, שי.
- לא ראית פה בסך הכל רווחה 3 מיליון ₪ פה, 5.223 מיליון. מה את עוד רוצה לראות?
מה זה?
אה, זה. עכשיו היא רוצה לדעת מה זה.
מה זה?
- שי רוזנצוויג:**
אלרן אהרוני:
שי רוזנצוויג:
אורית שגיא:
שי רוזנצוויג:
אורית שגיא:
שי רוזנצוויג:
אורית שגיא:
שי רוזנצוויג:
אורית שגיא:
שי רוזנצוויג:
אילן דולב:
שי רוזנצוויג:
אורית שגיא:
שירי זיידמן:
אורית שגיא:

- אומרים לך תוכניות.
אמרנו מקודם.
ואי אפשר לפרוק מה וכמה. והיא נתנה כמה
דוגמאות. צמי"ד זה למשל דוגמה טובה. ואם אתם
מאוד סקרנים,
מה היחס, בוא נסביר איך מנרמלים נתונים. ואז אולי
תכניס את כולנו -
אלרן, אלרן,
את צריכה להסתכל מה היחס של ה-3.900 הזה
מסך ההכנסות שהיה כל השנה, אל מול היחס של ה-
5.200 מול הכנסות השנה. תנרמלי את זה ותראי.
אם ... (מדברים ביחד) מתמטיקה פשוטה.
זה לא מדויק, אוקיי?
בוא נתקדם. אני רוצה לענות לך, אורית.
לא, אני מסתכלת במספרים פה.
בסדר, תסתכלי.
סורי, זה לא מופיע. יש פה מינוס ופלוס.
אלרן, אתה מוזמן, אתה יודע,
יש פה מינוס ופלוס. זה לא מופיע פה.
בסדר גמור. חבר'ה, תודה.
לא יודעת מאיפה את המיליון.
אני רוצה לענות לך, אורית. קודם כל את צודקת.
צוות ההוראה הוא מקסים. אני יודע כי אני הבאתי
בשנתיים האחרונות את המנהלים. מנהלים טובים.
הבאתי אנשים... יש פה צוות באמת מקסים. ואני גם
מסכים איתך שיש פה בעיה בתשתיות. בעיה חמורה
היתה פה בתשתיות. אי אפשר ללמד, קשה להביא
מורים טובים. אי אפשר ללמד בכיתה שאין בה
מזגנים, שאין בה מבואות, אין בה חללים. אי אפשר.
וזה חינוך לכל דבר ועניין.
מעולה.
אלרן אהרוני:
שי רוזנצוויג:
אלרן אהרוני:
שי רוזנצוויג:
אורית שגיא:
שי רוזנצוויג:
אורית שגיא:
שי רוזנצוויג:
אורית שגיא:
שי רוזנצוויג:
אורית שגיא:
שי רוזנצוויג:
אלרן אהרוני:
שי רוזנצוויג:
אלרן אהרוני:
שי רוזנצוויג:

הבאנו. שיפוצי קיץ, וכתוב שיפוץ קיץ. אבל אנחנו ממש פירקנו בתי ספר והרכבנו מחדש. קירות, שטיחים ירדו, נעשו פרקטים. כל השירותים בכל הגנים הוחלפו. זה היה ביזיון. הוספנו מתקני ספורט, חדרי האכלה, פתחנו גן חדשני. לא היה פה. זה חינוך. רגע.

אורית שגיא: שי, בפרויקטים זה בסדר. זה חשוב. אמרנו את זה מהתחלה.

שי רוזנצוויג: מי הביא את זה? סנטה קלאוס? רגע, אני רוצה.
אורית שגיא: רגע, שי, הכל בסדר. זה התפקיד שלך, סליחה. הכל בסדר. מצוין. מעולה. אין ויכוח על זה. אבל זה לא יותר את השוטף.

שי רוזנצוויג: לא, את אומרת תשתיות. זה סותר -
אורית שגיא: זה לא סותר את השוטף. לא סותר את השוטף.
שי רוזנצוויג: יחליט הציבור מה זה שוטף. פתחנו כיתה חדשה,

כיתת תקשורת לילדים על הרצף האוטוטיטי. ולתת מענה לרווחה של הורים שבאמת מתמודדים עם קשיים, וצריכים לשלוח את הילדים שלהם מחוץ ליישוב. היום הם שמים אותם ביישוב. יש להם מקום שגם שיפצנו אותו. לא סתם זרקנו באיזה כיתה, הנה, קחו. מיזוג, מחשוב. יישור קו. אפילו פתחנו עורק. 40,000 שקל של עורק תקשורת. כדי שתהיה תקשורת בגבעת טל. עד שיגיע הסיב האופטי שאמור עכשיו להגיע. לא לקחתי סיכון בזה, כי זה מבחינתי השקעה בחינוך. לאפשר למורים לחנך, לתת להם את הכלים. ולבסוף, את אומרת את לא יודעת מה קורה בתיכונים שלנו? תני לי לספר לך, כי אני יודע. אגב, מה קורה עם אולם הספורט של גבעת טל? באמת שאלה.

שי רוזנצוויג: בסדר, תשמרי אותה לשאלות העשרה אחר כך.
אורית שגיא: למה, זה העשרה? זה פה, זה היה פה. איפה זה נעלם.

אודליה גוטל: לא הכנסנו את זה בכוונה.
אורית שגיא: למה?

אודליה גוטל:	כי זה תב"ר שנכנס לפני 2019. ופה התייחסנו רק לשעות,
אורית שגיא:	אבל אמרתם שאתם מאריכים אותו כדי שנממש אותו. אז איפה הוא עומד?
שי רוזנצוויג:	בעוד שנה יהיה אולם ספורט עומד. זה מה שצריך לענות. בעזרת השם.
אורית שגיא:	מעולה. תודה. זה מה שצריך להגיד.
שי רוזנצוויג:	ולגבי התיכונים, את שואלת אותי, ואני יודע כי הייתי שם בשבוע שעבר, הייתי בתיכון אביב. זה התיכון הגדול שלנו. היום תיכון אביב זה התיכון הגדול. 400 תלמידים. הרבה מאוד, כמה מאות. ובאו, קראו לי, כדי לבשר לי על שלוש שנים, בעצם השלוש שנים שאני ראש מועצה. אני פתחתי את הדבר הזה. לספר לי על אחוז הבגרות של תלמידי אלפי מנשה, מקרב בית הספר. מישהו רוצה לנחש? 90? תעלה.
אודליה גוטל:	מתוך 96 תלמידים. רק זה המחזור.
שי רוזנצוויג:	100%. 100%.
אורית שגיא:	קודם כל בית ספר אביב עושה עבודה מדהימה.
שי רוזנצוויג:	הוא עושה עבודה מהממת,
אורית שגיא:	אבל תבדוק מאיפה הילדים מגיעים בכיתה י', אחרי חטיבת הביניים. שם תבדוק את הנקודה.
שי רוזנצוויג:	בסדר גמור.
אורית שגיא:	בסדר?
שי רוזנצוויג:	כן, בטח אני אבדוק.
אורית שגיא:	תבדוק את זה.
שי רוזנצוויג:	כרגע הצוות המקסים עושה כל מה שהוא זה. בסדר גמור.
אורית שגיא:	תבדוק את זה. אני אומרת לך שהמצב, וזה שהם זכאים לבגרות, סבבה. כמה עשו 5 יחידות מתמטיקה? כמה הלכו למדעים?
שי רוזנצוויג:	תקשיבי, גם אם הם יפתרו, באמת, גם אם אחד מהם ימצא פיתרון לסרטן תהיה לך איזו בעיה שהוא בא מזה.

אורית שגיא:
שי רוזנצוויג:
 קודם כל זה מחמיא וזה מעולה. זה כיף לשמוע.
 זה לא רק מחמיא. זה רק מראה לך שהקשר בין
 החינוך, מחלקת החינוך, לתיכונים, העבודה
 המשותפת, אנחנו יודעים מהם כל שנה במה אנחנו
 חלשים. ואנחנו מחויבים לשפר את זה. וכך עשינו
 בשנה הראשונה. כך עשינו בשנה השנייה וגם בשנה
 השלישית.

אורית שגיא:
 בדקנו את הישגי התלמידים במדעים ובאנגלית ובכל
 הדברים האלה בחטיבת הביניים בשנים האחרונות?
 בדקנו את זה?

שי רוזנצוויג:
אורית שגיא:
 אנחנו בודקים אותם כל הזמן.
 אוקיי. אז אפשר להציג נתונים כאלה? שנהיה
 שמחים כמוך.

שי רוזנצוויג:
אורית שגיא:
 אני אף פעם לא שמח.
 למה? באמת, שנשמח.

שי רוזנצוויג:
 אני רק רוצה להגיד שלא יודע אם קראת בעיתון, היו
 שנתיים קשות. קראת? אוקיי.

אורית שגיא:
 אבל אתה אומר שההישגים עלו, אז אני רוצה
 לשמוע.

שי רוזנצוויג:
 בסדר. עכשיו נעבור לקטע, באמת נבאס אותך, אני
 רוצה להעלות להצבעה. מי בעד לאשר -
 שי, יש לך שני סעיפים, כן?

שי רוזנצוויג:
 לאשר את תקציב המועצה לשנת 2022 על כל
 סעיפיו, בסך 67,556 אלפי ש"ח. מי בעד? אייל,
 רחלי, שלומית, שירי, שי, דליה. מי נגד? אורית
 ואלרן. זה בעצם סוג של הצבעת אמון במועצה.

החלטה:
 מאשרים ברוב קולות את תקציב המועצה לשנת
 2022 על כל סעיפיו בסך 67,556 אלפי ש"ח.

בעד: שי רוזנצוויג, רחל שטיינר, דליה נחום לוי,
 אייל רוזנפלד, שלומית ארצי, שירי זיידמן.
נגד: אלרן אהרוני, אורית שגיא.

שי רוזנצוויג:
 מי בעד לאשר את עדכון התקציב 2021 על כל

סעיפיו בסך 66,869 אלפי ₪? מי בעד? אייל, דליה,
 רחלי, שירי, שי, שלומית, אלרן,
 אני מאשרת גם.
 זה פה אחד בעצם.

אורית שגיא:
שי רוזנצוויג:

**מאשרים פה אחד את עדכון תקציב 2021 על כל
 סעיפיו בסך 66,869 אלפי ₪.**

החלטה:

אנחנו מסיימים את, קודם כל אני רוצה להודות,
 ובאמת צריך להודות פה לאילן, לגזבר, שהיה פה
 גזבר הרבה שנים. והנה, אותו גזבר, מה השתנה
 פה? ראש מועצה? חברי מועצה?
 אמרת שאתה מודה לי.

שי רוזנצוויג:

כן. לא, בסדר. אני מיד מגיע. אני גולש לשם.
 שאלת מה השתנה.

שי רוזנצוויג:
אורית שגיא:

הוא שאל מה השתנה. אמרתי -
 אילן עשה עבודה מצוינת. הוא לא ויתר לעצמו. אני
 חושב שהעובדה,

אודליה גוטל:
שי רוזנצוויג:

אני בשונה ממך אומר 'עשינו'.

אילן דולב:

בסדר גמור. ביחד עם החשב המלווה, ועם חברי
 ההנהלה, אני רוצה להודות להם. שנייה רגע. אני
 רוצה לסגור את הישיבה הזאת. אני חושב שהעובדה
 שאנחנו היינו מספיק בטוחים בעצמנו לקחת את
 חברי האופוזיציה, את משה אופיר, את אלי, שלא
 נמצא פה, ולשים אותם בוועדת כספים, זה לא היה
 מעולם.

שי רוזנצוויג:

אבל לא קיבלת את ההמלצות שלהם. מה זה משנה
 ששמת אותם בוועדה?

אורית שגיא:

קיבלנו המלצות של אלי, ... כי הוא ידע להגיש
 אותם.

שי רוזנצוויג:

שי, לא קיבלת את ...

אורית שגיא:

...אלרן נפל למלכודת שאת הכנת לו, וחבל.

שי רוזנצוויג:

אני חייבת להגיד לך שהפעם הראשונה שאלרן ואני
 שוחחנו על התקציב היתה בדרך לישיבה.

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג: חבל מאוד, אתם באותה סיעה.
אורית שגיא: זה לא משנה. זה לא משנה. לא הכנתי אותו. ובכוונה
לא הכנתי אותו, אז אל תגיד סתם.
שי רוזנצוויג: חברים, חמש דקות הפסקה וחוזרים לישיבת מועצה
מן המניין. תודה. התקציב עבר.

אודליה גוטל

מנכ"לית המועצה

שי רוזנצוויג

ראש המועצה
